

Tayyib Atmaca

**EBEMKUŞAĞININ
ALTINDA**

yediharf / şiir

yediharf yayınları/ 37
deneme / 5

kapak tasarım / hatice ekşi
tashih: mustafa balcı
dizgi ve iç düzen/ nar
baskı ve cilt / özener matbaa kale iş merkezi
(2012 4819788 istanbul

birinci baskı: ocak ikibin on
baskı adedi: 1000

sertifika numarası: 0807-34-008945

yediharf bir Nar yayınları kuruluşudur.
Nar Yayınları Müzik Film ve Reklamcılık Ltd. Şti.
Ankara Cad. Vilayet Han 10/404 Cağaloğlu/İstanbul
www.naryayinlari.com / infonaryayinlari.com

Tayyib Atmaca

**EBEMKUŞAĞININ
ALTINDA**

yediharf / şiir

Tayyib Atmaca

10.06.1962 tarihinde Kahramanmaraş Afşin Topaktaş köyünde doğdu. İşletme Fakültesini bitirdi. Güneysu Kültür Sanat Edebiyat Dergisi'nin kurucuları arasında yer aldı. Uzun süre bu derginin yayın yönetmenliğini yaptı.

Osmaniye'de (36 sayı) Kırağı Şiir Dergisi, Eskişehir'de Mustafa Özçelik ile birlikte Ardıç Kültür Sanat Edebiyat Dergisi'ni çıkardı. Halen (edergi) Hece Taşları Şiir Dergisi'ni çıkarmaktadır.

Şiir ve denemeleri: *Dolunay, Türk Edebiyatı, Türk Dili, Milli Kültür, Mina, Kardelen, Karçıçeği, Palandöken, Güneysu, Sühan, Tepe Edebiyat, Kırağı, Yedi İklim, Yolcu, Yitik Düşler Lika, Ardıç, Sühan, Kardeş Edebiyat, Kuşluk Vakti, Herfene* vb. dergilerde yayınlandı. Eskişehir Odunpazarı Belediyesi'nde memur.

Yayımlanmış Eserleri

Hüzünlerin Düğünü, 1980

Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış, 1993

Sakır Kitap, 1997

Med Cezir Vakitler, 2022

Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, 2004

Susarak Koruşsan Gözüm Dinlere, 2004

Döş Defteri, 2006

Gece Vardıyası, 2006

Uzun İnce Bir Türkü, 2010

Bir

-Ah Leyla sesin soluğun sanki bir adım ötemde gibi o kadar yakın o kadar sıcak ki. Ama sen sesinin cıva gibi kulağımdan kalbime aktığını, nefesinin üşüyen içimi dağladığını nereden bileceksin. Karlı dağları aşarak, kızgın çölleri yalın ayak geçerken sevginin hiçbir şeyden korkmadan yürümek olduğunu öğrendim. Ayağıma diken batmış, saçlarıma kırağı düşmüş, önemli değil. Sanatın en zor dalı aşktır. Hem Fuzuli üstat:

“Aşk derdiyle hoşem el çek ilâcımdan tabib” demiyor mu?

İki

- Ben her akşam yüreğimden sofraya seriyorum can parçalarını ne isterse onu hazırlıyorum. Ama her akşam bir türkü olup dudaklarımı tutuşturuyor, “Yüreğim her gece Hazar’da çalkar” diyerek sazımın tellerine dokunursun. Ay canım ben bunu bilmiyorum mu? Hazar’dan penceleme esen külek senin nefesini pencereden içeriye salar. Bazen asumanı saran bulutların üç-beş parçası senin gözlerindeki bulutlardan oluşur. Yüreğim hasretten şerha şerha yarılan topraklarına yağmak için senin bir işaretini beklediklerini bilmez miyim?

Üç

- Ay Leyla gönlünün haritasını çizen Allah'a hamd olsun ki günde beş vakit avuçlarımda yemlediğim kuşları asumana uçuruyorum. Onlar senin pencereye konup sana benim hakkımda ne malumat veriyorlarsa doğrudur. O kuşlar ki haram yemeyi bilmezler sularını gözlerimden içerler, yüreğinin kulağına sözün güzelini taşımak için kanat vururlar. Aycanparem geçen akşam penceren kapalıymış zavallı kuşlarım can diye cama boşaltmışlar söz yüklerini. Pencereni açık bırakırsan iyi olur.

Dört

- Candamarım dün akşamdan dolayı özür dilerim. Yüreğimin sancısı başıma vurmuş yanlışlıkla camı kapatmışım. Ama yine de çığlık çığlığa gelen kuşlar seslerini cama rağmen yüreğimin kulağına akıtmış olmalı ki bu gece düne göre rahat uyudum, hatta bir düşten uyandım bir hayale uzandım. Sen bir şehzade olup beyaz bir ata binmiştin gönül sarayımdaki hengâmenin sesine kulak astığımda göğüs kafesimdeki kuşun heyecandan neredeyse bayılacağını gördüm.

Beş

- Hayat bazen insanı yorar bunu bilmiyordun değil mi? Ama aşkın yordduğu ve yorulduğu olmamıştır. Aşk insanın yakasına asılıp silkeler, kendine getiririr. Kendi kentini daha iyi tanıtır, kendinden uzaklara çıktığında kendine sahip olmasını bilir, kendi yağmuruyla toprakların çiçeklerini koklar, meyvelerinden yer ve bütün bunların şükrünü eda etmesini bilir. Sazı alıp meydana çıkmaz, gönül tellerine “Huuu” diyerek bir dokunur ses gözlerinden filme dökülür.

Altı

- Aşk olsun yine benden habersiz ne filmler çeviriyorsun? Yürürken gölgene bakmıyor musun? O gördüğün karaltıya dikkatli bak lütfen. Gözlerim gözlerine iki lens gibi oturmuş, sen hâlâ gözlerimi görmüyorsun. Bana sorarsan gözlerin uzaklara bakmaktan bitap düşmüş. Bu gece ona biraz bulut göndersem kendi bulutlarıyla iyice karıştırarak suyunu gözlerinden yüzüne doğru sırkıtsan sabaha gözlerin çam çırası gibi olur. Bak bu teklifi her zaman yapmam, bu gün bonkörlüğüm tuttu.

Yedi

- Günlerdir sen diye kendi gölgeme sarılmışım da haberim yokmuş. Hâlbuki gönül mülkünün bütün bölgelelerinde yürek uyarı levhaları var. ‘Heyelan Bölgesi, Ceylanlara Uzaktan Bakın, Çiçekleri Koparmadan Sevin, Mayınlı Alan, Şeytana Karşı Mataranız Dolu Olsun, Yüksek Sesle Türkü Çığırıp Bülbüllerin Sesine Zarar Vermeyin’ diye bir sürü levha var, ama ‘Dikkat Serap Görülebilir’ levhasına rastlayamadım. Sen de haklısın her şeyi akılla çözebilseydik yüreğimize gerek yoktu.

Sekiz

- Canparem yüreğimin dōş cebindeki hayalini öpüp sana hayırlı geceler dileğinde bulunarak kirpiklerimi birbirine çatıp saçlarımı yastığına serdim. Pencereyi açık bıraktım ki dōşümdeki kuş istediği zaman sana uçsun, gamı kasaveti dağılsın ki sabah uyandığında kemik kafesine kanatlarını vurarak kendini telef etmesin. Beni uykuya salıp geceyi koynuna aldın değil mi! Eğer benim saçlarımı okşasaydın dōşümde olurdun. Gecenin saçlarıyla benim saçlarım arasındaki farkı karşılaştırdığın oldu mu? Her zaman doğruyu söyledin, de hadi gecenin saçları saçlarımdan kara mı? Bak gülümsedin, demek ki değil. O zaman söyler misin saçlarımı yastık yapma vakti gelmedi mi? Gecedden daha iyi sarılamayacağımdan mı korkuyorsun? Eğer bu korkuna yenilmekten korkuyorsan birazdan cankuşum pencereye konacak, yüreğini kanatlarının üzerine yatır gönder. Bu gece benimle aynı yastığa baş koysun ona gecenin saçlarının pıtırac gibi olduğunu ispat edeyim.

Dokuz

- Uyusam düşünde olacağımı biliyordum ama hayalin bırakmadı. Geç vakte kadar gözlerimi gözlerinden sökemedim. Gönül bahçemizin gülleri etrafındaki otları yoldum. İçimdeki bülbülün sesiyle kokunu hissetmeye, senin de tomurcuk dökeceğin zamanları kendime doğru çekmeye çalıştım. Kendime doğru biraz uzandığında döşek yün tarağı, battaniye yekpare ateşten dokunmuş gibi yaktı. Tekrar hayalinin yanına geldim. Bekledim ki gözlerinden bir şimşek çaksın, aşılasın gözlerimdeki bulutları. Biraz serinleyeyim, ama olmadı. Şimşek pencerenin kanadığına teğet geçti. İçimin duvarlarını yumrukladım senin için kanadı. Kendime gelmeye çalışırken bir de baktım ki yorgunluktan iki tetik gibi düştü gözlerim. Uyandığında kahvaltımı hazırlanmış yüzüme gül sürüp gitmişsin.

On

- Bu sabah sana küstüm. İnsan yüzünü yıkarken, dişini fırçalarken aynaya bakmaz mı? Gözlerinin renginden haberin yok, aynaya dikkatli baksaydın gözlerinin kara olduğunu görecektin. Hadi dalgınlığına geldi diyelim ya biraz önce içtiğin kahveyi kim yaptı. Gözyaşımдан pişirmiştim beğenmedin mi yoksa? Hem senin aklına gelen:

*“Bana kara diyen dilber
Kaşların kara değil mi
Ağalar beyler içerler
Kahve de kara değil mi”*

Karacaoğlan türküsü de bilmiyor değilim. Asıl kara kuru olan benim, işte bu yüzden Allah seni yüreğime düşürdü ki bahtım ak olsun diye. Ama kahveyi beğenip beğenmediğini söylemedin. Ne yapayım elimden gelen de ancak bu kadar.

On bir

- Ah benim ömür törpüm, bak yüreğinin kıyısına oturmuşum hâlâ görmüyorsun. Öyle uzaklara bakarak içimi tutuşturduğunun farkında değil misin? İstiyorsun ki gözünün önünde olayım. Bu her zaman mümkün olmuyor. Gönlünün önünü görmeden gözünün önünü göremezsin. Hafif bir rüzgâra dahi dayanamıyor hasta oluyorsun. Ne kadar hassas bir yüreğin var. Gönül dağlarımda ne kadar çiçek varsa ve hangi çiçek hangi hastalığına iyi geliyorsa merak etme tümünü öğreneceğim. Bu güne kadar sana şakadan da olsa hiç yalan söylemedim. Hem söylesem kendimi kandırırken açık veririm, yüzüm kızarır. Yüzüne baktığımda kendimi göremem. Gel beni kendimden uzaklara gönderme. Gönlünün önüne bir bakıver, saatlerce orada kıpırdamadan oturuyorum. Lütfen gönül kuşunu bir uçur, dalıma konsun. Kaydetsin halipürmelâlimi gözlerine.

On iki

- Bir ah çekmek istiyorum ama karşıda dağlar yok, havayı koklasam deniz, nereye baksam çöl. Artık hasretine dayanamaz oldum. Hayaline sarılmak, hatıraları gezmek teskin etmiyor. Gönül kuşum ne zaman bende duruyor ki? Devamlı senin yanında ancak senin başının karışık olduğu zamanlarda yanıma geliyor ben de kızıyorum 'git kimi çok seviyorsan orada kal' diye kargışlıyorum, o zaman boynunu büküp mahzun mahzun bakıyor; bu sefer ben mahzunlaşıyorum. Öyle zamanlar oluyor ki aşkın inceliklerine aklım yetmiyor seni özlüyorum yanımda olmanı istiyorum, hepsi o kadar. Söyle ne zaman geleceksin?

On üç

- Yoldayım ey canımın naz çiçeği neden böyle telaşlanırsın. Gözlerini kapadığında ellerimi tutacak nefesimi yüreğinde hissedeceksin. Belki diyeceksin ki 'göz göre ki gönül inana.' Ah dilimde tüy bitiren yarım, önemli olan gönlün görmesi. Eğer gözün görmesini görmeden saysaydık adın Serap olurdu. Rica ederim yoksa adın Serap'tı da bana Leyla diye mi yutturdun böyle yaptıysan senin o dilini yutarım adını soranlara L'im dersin. Neyse aklını daha fazla karıştırmayım zaten sana zor yetiyor.

On dört

- Aklımla arama husumet sokma lütfen. Sen kendi aklını ihtiyatlı kullan ve aklın nimet olduğunu unutma. Akli nerede ne şekilde kullanacağını anlatmaya çalışsam düz anlatamam ama tahminime göre akli çeyrek ekmeğin arasına krem peynir gibi sürerek yemeye çalışmak ruha zarar verir. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Anlamıyorsan hayatı nasıl anlamlandıracaksın. Hayatım sana sesleniyorum kulaklarında bir problem mi var? Anladım sen dilime idman yaptırıyorsun.

On beş

- Ay dududillim sana idman yaptıran yok, ama işine geldiğinde sözü doksana takıyor işine gelmediği zaman taca atıyorsun. Ara sıra sert oynamana da bir şey demiyorum aşkta bu tür tatlı sertlik olur. Bazen öyle giriyorsun ki, yüreğime kramp giriyor, keşke şu oyun bir an önce bitse de sakatlanmasam diyorum. Sana bu oyunu ben öğretirken dokuz kusurlu hareketi öğretmiştim; ama sen bütün bunları bilmiyormuş gibi oynayarak kazanmaya çalışıyorsun. Canparemsen daha kırıcı oynama.

On altı

- Kaç gecedir gözünü gözümün üstüne koymuyorsun. Bak burada asuman bile takılarını çıkarıp uykuya gitmiş. Ama dur dur bu gece yağmurluğunu giyinmiş, kendine emin bir yer bul, hava yazı-mazı dinlemeyin patlayabilir. Belki içinden 'Allah takdir ederse yağar' diyebilirsin. Aycanım Allah aynı zamanda 'tedbiri de elden bırakmayın' diye beynine sinyaller göndermiyor mu? Rica ederim beni kaygıda bırakma. Senin işin belli olmaz dışım ıslanırken içim kuru mu kalsın deyip yağmurlarla yoldaşlık yapmaya çalışma Allah rızası için. Haydi içine dön, illaki yağmurlarla yoldaşlık yapacağım diye tutturuyorsan benim yoldaşlığımdan usandığın manasını çıkarırım ki, sonra o beş günlük dünya hayalini kafamızdan sileriz o zaman da aklın karşı kıyısına geçmek için yeni bir yol haritası çizmemiz gerekir. Tekrar rica ediyorum hele önümüzdeki yolu yürü, menzile ulaşmadan yolda kaybolursun. Sana söz veriyorum kaybolduğun sapakta karşına çıkacağım, karşı yakaya beraber geçeceğiz.

On yedi

- Gece yağmura yakalanamadım. Demek ki asuman bulutları çarşaf gibi üstüne örtmüş yapraklar dahi kıpırdamıyordu. Gece boyunca sensizliği kıvrandım.

Kaşın dişbudaktan yaya dönübdü
Gözüm hasretinden çaya dönübdü
Yüreğim sendeki huya kanıbdı
Yokluğunda delolduğum hardasın?

Bak yine sensizliğe büründüm, üstelik hava da çok sıcak ayaklarım yere mi basıyor, ateşle dans mı ediyorum bilmiyorum.

On sekiz

- Ay ala delim ne ateşi, ne dansı. Bu anlattıklarından hiçbir şey anlamadım. Ateş dansı ne demek korların üzerinde sekerek yürümeyi kastettiysen Allah sana akıl versin. Bu kadar kendini harap edersen yarın seni kızgın bir taş gibi sineme basamam bunu mevcut alnının orta yerine büyük harflerle yaz lütfen. Ben de sana yetmek için sırt üstü yatmıyorum her halde. Banyodan yeni çıktım saçlarımı kuruturum güzel kokular sürünür, kirpiklerime sürme, yüzüme allık sürerim.

On dokuz

- Cancağızım müjgan oklarının hiçbirisi boşa gitmedi, sinemi zaten delik-deşik ettin daha kıpırdayacak halim kalmadı. Ben senin mah yüzüne vurulmadım, huy güzelliğın gönül aynamı tuz-buz etti. Artık seni görmek için aynaya ihtiyacım yok. Gözümün gördüğü her yerde senden bir enstantane var. Gözümü yumduğumda göz kapaklarımın altındasın, dolayısıyla ten güzelliğini göstermek için zahmete ve masrafa gerek yok. Bu halinle kendini boşlukta hissettiğini söyleme sakın.

Yirmi

- Aşk olsun yine gözlerimi içiyorsun değil mi! Dünden beri uykusuzsun böyle giderse gözlerimin bebeğini göremeyeceksin. Sen her ne kadar da 'işim huyunla' desen de yürek şehrimin giriş kapısı kaşlarımın hemen altındaki kirpiklerimin arasındadır. Kalbimin şehrini uzaktan gördün, dolayısıyla bunu görme de, gezme de sayamaz, bu şehri tanımadan beni de tanımış sayılmazsın. Bak yine söylüyorum gözlerimi gözlerinin üstüne koyup uyuyabilirsin. Gözlerinle işim uzun sürecek.

Yirmi bir

- Uyu demek kolay, gel gözlerimizi değiştirmek sen uyu. Böyle ocuk bile kandıramazsın, uyutsan uyutsan kendini uyutursun. Ne zaman göğün altında aynı yastığa başımızı koyarsak o zaman belki uyurum. Bak dne inat bu gün güzel bir hava var ah bir de “*Penceremin perdesini havalandıran rüzgâr...*” eşliğinde perdem havalansaydı. Olmuyor ayhanım, her istediğin, istediğin anda olmuyor. Hani bir zaman: Sabır ince sanattır, bizse aşkta çırağız, demiştim hatırladın mı?

Yirmi iki

- Off tümden uykumu kaçırdın. Yol uzun demek istiyorsun, varsın geç olsun, g olmasın. Hem sen dememiş miydin ‘ben senin her şeyin olacağım’ diye? Öyleyse -ki öyle olduğuna inanıyorum- senden iyi bir usta, benden de bir kalfa olur her halde. Bak uykuyu unuttuk bile. Usta sen hiçbir şeye kafanı yorma yol boyunca seni yormayacağım Allah’ın izniyle. Sen konuşmama izin vermeden konuşma-yacağım, yürürsen yürüyecek, durursan duracağım, seni gereksiz sözlerle yormayacağım.

Yirmi üç

- Haydi, uyan artık yol ehlinin yüzüne gün vurmadañ yola çıkmalı. Sen hâlâ uyuşuk uyuşuk yürüyorsun. Bu gün Bisutun dağına çıkacağız, dağın kalbine kalbimizi yaslayıp Ferhat abini dinleyeceğiz. Allah yardımcısı olsun ağır bir işe soyundu. Ah benim sanatkâr dostum o sarayın duvarlarına işlediğın gülleri dokunsan solacak, koklasan kokusu genzini yakacak şekilde taşlara nasıl oydun. Elindeki külünk sanki kazma değil de bir ressam fırçası olsa ancak bu kadar bir sanatkârın eline yakışırdı. Ne Sultan sultan olalı, ne Şirin şirin olalı böyle şaheser görmemiştir.

Yirmi dört

- Ay canım usta bu işler neden böyle zor. Ferhat abi koca dağı tünel gibi kazıp suyu getirecek ondan sonra da Şirin'i verecekler öyle mi? Ya zavallı Şirin bu işin imkânsız olduğuna kendini inandırırsa vay gele ikisinin de başına. Ama seven katlanır. Allaktan umut kesilmez. Hem yiğit söz verirse sözünden ölmeden dönmez, öyle değil mi? Ferhat abi bu işe talip olduysa azmin elinden ne kurtulabilir. Şirincik iki gözünü iki çeşme edip ağlarken, abaca Sultanın yüreği yüreğim diye kasım kasım kasılıyor mu? Tuh öyle yüreğe, ite atsan koklamaz bile.

Yirmi beş

- Kendi kendine konuşacağına biraz hızlan bak geride kalıyorsun. Hele Bisutun Dağının kalbine varalım oraya varmadan yolda soluklanmak yok. Bu daha en kolay yolumuz şimdiden böyle oflayarak puflayarak yoldaşlık yapacaksan seninle işim var. Sana ta baştan söyledim benimle yolculuk yapmak zor diye. Beni dinlemedin gönlünün aklına uydun. Gönlünün hükmüyle hareket edeceksen... Ne gülüyorsun ağzımdan birden bire çıktı. Hem aklının hem gönlünün hükmüyle yürüyeceksin. Ama aklın ve kalbin aynı doğruyu gösterdiği zamanlarda kararını vereceksin. Böyle olursa verdiğin kararlarda şüphe duymazsın. Hadi canım az kaldı, bak Bisutun Dağı görüldü. Birkaç saat sonra dağın kalbinde soluklanırsınız.

Yirmi altı

- Ay usta biraz dinlenelim diyesim geliyor ama demiyorum. Dağın zirvesine çıkmayacağız değil mi usta? Özür dilerim yine münasebetsizlik ettim. Sen nereye çıkarım dersen ben oraya izine basa basa çıkarım Allah'ın izniyle. Ustacan belki haddim değil ama bir de bu dağın kalbi yürüdüğümüz istikamette mi yoksa yarım bir daire çizme-miz gerekecek mi diye merak ediyorum. Of bu dilimi yutsam da susarak yürüsem, üstelik susadım da. Usta beni duymuyorsun değil mi?

Yirmi yedi

- Kendi kendine söylenerek benimle konuşmuyorsun değil mi? Yüzündeki gerginlikten yüreğinde yorgunluk belirtileri hissediyorum. Aysunam durmak soluklanmak istiyorsan mola verelim ama diyorum ki hazır tırmanmaya başlamışken mola azmimizi gevşetir, çözülen dizbağımız değil dikkatini çekerim. Az kaldı ha gayret dağın kalbine basacağın anda dur derim. Durmanın sırası değil bak bak üstümüzden turnalar geçiyor. Eee tamam gözden kaybolana kadar bakmak yok.

Yirmi sekiz

- Usta Allah'ını seversen şunlara dikkatli bak. Bak bak en önde gideni görüyor musun? Sinesini rüzgâra nasıl da siper etmiş V şeklinde uçuyorlar. Sakın bu uçuşun adı veda olmasın? Aman yine saçmalamaya başladım. Sahi usta en çok türkü, turnalar üzerine yakılmıştır değil mi? Tamam tamam şimdi anladım bu turnalar posta katarları, canlardan cananlara mektup taşıyorlar, onun için böyle nizamî şekilde uçuyorlar. Usta sen gurbete çıkınca bana mektup gönderirsin değil mi? Usta sorması ayıp ama sen daha önce mektup yazdın mı? Yazdıysan cevabı geldi mi? Bir de güvercinlerden oluşan posta birlikleri varmış ama onlar pare pare uçarlarmış doğru mu? Ustacan yavaş ol, heyy canım usta bak bu sefer kendimle konuşmuyorum sana sesleniyorum sesim, sana yetmiyorsa bu keklikler neden kaçıyor. Bana küstüysen küstüm de de kendime bir ceza keseyim. Aşk olsun beni yine duymuyorsun. Heyyy ustaaa bak burada çok miktarda me-nevşe var sana biraz dereyim mi?

Yirmi dokuz

- Yola çıktık çıkalkı dermediğın söz kalmadı. Hadi me-nekşe de derdin. Artık yetişmeye çalış, ama sakın ola laleri görünce ağızın açık kalıp da biraz da lale toplayabilir miyim deme. Onlar Ferhat abine aittir. şirin için İstanbul'dan getirip bu dağı dikmiş, bir tanesinin koparılmasına razı olmaz, dinime kitabıma bizi malamat eder. Çırakcan orada dur sakın kıpraşma dağın kalbinin tam önündesin o iri beyazımtırak kaya dağın kalbidir, önce ben kalbimi yaslayım ses sese karışıyor mu?

Otuz

- Ay ağam kayanın üstüne kapaklandın sesler çok derinden mi geliyor anlamakta zorlanıyorsan kalbinin kenarına kulağımyı asayım, içerdiki çavlan sesi mi, külünk sesi mi yoksa Ferhat abinin 'Huuu' diye çavlıana doğru akan sesi mi. Bak yine beni dinlemiyorsun. Ne o el kol işareti, sus mu demek istiyorsun, zaten susuyorum, dudaklarımı görmüyor musun? Bence Ferhat abi bu işin hakkından gelir. Ah şirin bacım Ferhat abi külüngü kayaya değil de sanki sinene vuruyor gibi değil mi? Baksana bizimki bile terlemeye başladı, sanki kendisi de külünk sallıyor. Ah benim kadersiz bacım Ferhat abi bu suyu bu azimle getirir ama sizinkiler Allah vere de başka bir şart koşmaya. Aybacı içini kararttıysam özür dilerim. Yoldaşımla konuşurken yâdıma birden bire sen düştün. Neyse ağamın yoğunlaşmasını bozmayayım, az daha dişimi sıkıp çe-nemi tutabilirsem ağam olanı biteni anlatır. Ay ağam beni merakta bıraktırmayı pek seviyorsun. Ferhat abi nasıl, suya kaç kulaç kalmış?

Otuz bir

- Canım kalbini kalbimin yanına yatır, dağın kalbini dinlerken nefesini tut ki sesi net duyasın. Önce 'Huuu' diye yankılanan sesi duyduğunda sen de içinden 'suuu' diye bağırdığında sesin Allah'ın izniyle Ferhat abinin pazularına kuvvet olarak akacak. Hadi kalbimizi ve sesi-mizi birleştirelim, hah aferin işte böyle. Dayan kardeşim ne yapayım benim katkım da yoldaşımınla yaptığımız du-alar olsun. Ha gayret yiğidim çoğu gitti azı kaldı. İnşallah dağı delersin de sözlerini yemezler.

Otuz iki

- Dün gündüz hayaline, gece düşüne geldiğim için bağışlayın. Yüreğimdiki kuşun halini görseydiniz ya da kuş sizin göğüs kafesinizde boynunu bükmüş yetim çocuk gibi dursaydı siz de benim yaptığımı yapardınız. Bi-liyorum şu an hala kendinize gelememişsinizdir. Bak şu anda bir arkadaşımınla çay içiyorum. Geçenlerde yağmurdan biriktirdiğimi de semavere kattım, demi fena ol-mamış ama tadı biraz tuzsu gibi. Olsun bu vesile ile seni de içmiş oluyorum. Sen iyisin değil mi?

Otuz üç

- Aycanım içtiğin çay damarlarını harekete geçirip kan basıncını yükseltmesin. Eğer o tuzsu tad ağız tadını bozacaksa garsondan yeni çay isteyin, benim orada hesabım var adımı söylemeniz yeterli, o size gereken hürmet ve tazimde bulunur. Nasıl olduğumu soruyordun değil mi? Siz çay içmeye başladığınız anda ben de gönül top-rağına gönlümü bastım. Düş ve hayal yolculuğu iyi geçti. Bîsutun Dağına uğradık, bana menevşeler derdin, Ferhat abinin 'Huuu' sesini duydun, Şirin'e acıdın, kavuşmaları için dua ettin, bir de gözünü lalelere diktin. Ferhat abinin kızacağına söylemeseydim lale de derecektin. İyi ki geldin. Sen olmadan Bîsutun Dağında Ferhat her külüngü sallayanda biri benim yüreğimi biri Şirin'in yüreğine de-ğerdi. Aşşirin bacı bak kendi derdimizi derdinize karış-tırdık, bizim işimiz dilemektir, kavuşma zamanımızı O bilir. Çaydan bahsediyorduk değil mi? Siz hala tuzumsu çayı içmiyorsunuz değil mi? Hey garson yüreğimin kar-şısındaki masaya çay lütfen.

Otuz dört

- Beyefendi lütfen çayı bir başka masaya götürün. Bu çayı beğenmedim. Bırak ağzımızın tadını tuzunu bozmayalım bak rengi bile değişik, bu çay ya demini almamış ya da suyunuz bayat. Hesabı getirin lütfen. Bu çaycı da amma tuhaflaştı, paramızı bile almadı. Kardeşim çayınızı beğenmedik diye parasını da vermeyeceğiz demedik. Canın isterse günah benden gitti. Para cebimizi delmiyor ben de sana vereceğimi bir yetime veririm olur biter. Bu gün bende bir tuhaflık var, hem canım yanıyor hem de bu garsonun böyle yapması kafamı karıştırdı. Yoksa sen karşı tarafta bir yerde benim çay içişimi seyrediyordun da garsona işaret edip bir semaver daha mı gönderdin. Eğer yakınlarda bir yerde olsaydın gelirdin, çayı beraber içerdik hesabı öderdin. Bu günü bir tarafa yazacağım.

Otuz beş

- Sana kaç kere söyledim önemli olan gönlün önündekini görmek diye. Ama söz tutmuyorsun ki illâ ki gözlerim gözlerinin bebeğinde, ellerim ellerinde olsun istiyorsun. Mesela benim öyle bir derdim yok. Gözlerimi kapadığımda karşımda, açtığımda karlı dağların ötesindesin. Bunu hiçbir zaman dert etmiyorum. Sabır fidanını daha dün diktik, istiyorsun ki yarın meyve almaya başlayalım. Her şeyin bir vakti saati var, biz yürek taşıyoruz, yani insanız, müsaade et de üzerimizden birkaç mevsim geçsin. Ara iki mevsimi geç, onlar çerez gibi. Kavurucu sıcakları görelim, kışın donduran ayazıyla buluşalım, eğer bu iki mevsimde kendimizi muhafaza etmesini bilirsek ha işte o zaman insanlığımızın farkına varacağız, sabır ağacımız çiçeğe duracak ve yaşamanın tadına varacağız.

Otuz altı

- Yaşamak nefes alıp vermenin ötesinde mi berisinde mi? Sahi sen hayatın neresinde duruyorsun, ortasında mı kıyısında mı? Deniz içine gidenlere neden ürkünç geliyor da kıyıda gezenlere huzur esiyor? Nasıl oluyor da dağlar hem gam dergâhı oluyor hem insanın yüreğini dinceltiyor? Söz hangi kelimelerle bina yapılırsa şiddetli depresyonlardan insanın özünü korur? Sözün mayasını dil mi çalar, kalp mi? Kalbin aynasına nasıl bakmalıyız ki kendimizi düz görelim? Bir de aklıma takılmışken sorayım; insanın darası alınabilir mi? Saf insanla safî insan aynı değildir değil mi? Peki insanı nasıl tartmalıyız, ona kıymet belirlerken elimizde veriler olacak mı? Yüreğini, ciğerini, dalağını, beynini bedeniyle tüstüm mü tartacağız? Aklını tartıda ayarlayabilecek miyiz? Göğüs kafesinde çırpınan bir kuş varsa o kuşun neden, niçin, kime uçmak için vaveylâ kopardığını bir kenara not edecek miyiz? Allah'ım bu sorular nereden aklıma geldi? Hayatım sen iyi misin?

Otuz yedi

- Nasıl bakarsan öyle görürsün. Asıl olan gördüğün değil görmek istediğindir. Her yüz bir aynadır sen baktığın aynada kendini göremiyorsan o ayna ya çok kirlidir ya da öbür yüzünün karası ön yüzüne sinmiştir. Bak kendini göremediğin yüz, senin aynan değilmiş. Bakınca kendini gördüğün ayna seni hiçbir zaman yanıltmaz, çünkü o aynanın seni gösteren yüzü ayna sahibinin yüreğinin ziyasıdır, o ziya gözlerinin içini güldüren, kalbini sevgiye kanat vurduran ve hayatın manasını yoğuran, yağını, tuzunu ya da şekerini katarak yüreği doyurandır. Bir de hatırında bulunsun, hayat öyle uzun koşu değildir. Başlama noktası belli ama bitiş çizgisi belli değildir. Nerede, ne zaman koşu biter bunu sen tayin edemezsin, ama her koşucu kendine bir hedef belirler. Sahi senin hedefin neydi? Canı mı göğüslemek, madalyayı mı? Aycancağım bu dünyada alacağın madalyanın başka bir dünyada geçerliliği yoktur. Sen gönül madalyonunu almak için koşmalısın.

Otuz sekiz

- Ay çok sağolasın, o nasıl konuşma? Kafamı allak bulak ettin. Ben aşkın kıyısında bile dolaşmaya korkarken attın yüreğinin yelkenlisine, şu an neredeyim bilmiyorum. İn desen boğulurum, yoldayız desen, nereye diyemem. Kusura bakma ama bazen kendimi ganimet köle gibi hissediyorum, ama o gözlerimin bebeğine bakıp da dümeni gönül denizime kırışın yok mu, o an kendimi geminin hanım sultanı olarak görüyorum. Sen de bunun farkındasın değil mi? Kaptan karaya çıkmamıza kaç gün kaldı?

Otuz dokuz

- Ay parem bu kadar yara-berenin acısından aklıma kara düşmedi. Yukarı baksam gök mavi, uzağa baksam masmavi, sen bu iki mavinin arasında taklacı beyaz bir güvercin gibi kalbimin semasında parende atıp duruyorsun. Ay canım, de yeter başın dönecek dengeni kaybedip asumanda asılı kalacaksın. Hadi rica ederim gözlerime kon, acıkmış, susamışsındır. Bak yüreğimin bitirdiği danelerden bu günler için ayırdıklarımı avucuma doldurdum, hele yaklaş bunları bitir. Korkma devamı var. Bak hâlâ sağa sola bakıyorsun. Ay canım, bak kalbin nasıl da küt küt atıyor, böyle yürek danelerini ömrün boyunca bir başka yerde bulamazsın, yoksa önce sağa sola bakarak, suyun var mı demek istedin; elbette var. Susuz mu yaşadığımı sanıyorsun. Hemen sağ tarafındaki su taze sayılır daha dün kendi yağmurlarımdan doldurdum, daha tazesini ikram etmek isterdim ama bu elimde değil. Bulutlar şu an dağlarda istirahattalar, hadi iç suyunu ye yemini. Bak dümeni mümeni bıraktım, işim gücüm sen oldun. Vakit akşama dayandı, böyle aç karnına uyuyamazsın. Kaptan olmak kolay değil. Gemi var, tayfalar var, üstelik yol almamız gerek. Uzun süre açık denizde demir atamayız, hem burada devasa köpekbalıkları var, korsan gemileri gelebilir. Bak sen tanelere dokunmazsan ben de söz orucu tutacağım o zaman sen istesen de konuşmam. Anlaşıldı sen taze su istiyorsun, sabret ellerim semada.

Kırk

- Avularında havalanan kuşları hissettim de geldim her şeyi açık söylememi isteme lütfen. Seni ilk gördüğüm yerde onlarca yürek çarpıntısı vardı etrafımda. Kiminde kirli para hışırtısı, kiminde birbirine değen çat çat taş sesi, kimindeyse ting ting çelik sesi duyarken senin yüreğinde bir gül hasreti çeken bülbül iniltisi geliyordu. Dedim işte tomurcuğumu açtıracak bülbülü bulmak için bunca zaman boşuna beklememişim. Gözlerini benden kaçıırıyordun ama kaçamayan, uçurmak istesen de uçuramayacağıın bülbül iniltiyi kesmiş, şakılamakla şakımamak arasında sıkışıp benden emin olmak istiyordu. Bunun farkındaydım ama sözü söylerken gülce söylemeliydim. Şükür ki Allah dilimi çözdü bir bahane ile seni cemaatin içinden aparıp hayallerinin yanına götürdüm, yoksa sen hâlâ şaşkın şaşkın gezerek içindeki iniltiyeye kulak asmaya-caktın. Neyse o günler geride kaldı. Çok şükür tomurcuğum yarılmaya başladı. Evet sen olmasaydın zor açardım bunu biliyorum. Ama öyle zamanlar oluyor ki kan kaybından öleceğinden korkuyorum. Rica ederim daha sakin ol ben tüstüm açtığında beş günlük hayatı yaşamak yeter ama o beş günü birlikte yaşayacağımızı unutma. Bak gökleri ezan vuruyor, bu daveti ilk sese döken “*Kara Bülbül*”ü yaratan hakkı için kanını ehliyatlı kullan. Gece-leri saymazsan önümüzde fazla aylar kalmadı. Bak ben sabırlandım, hayatın penceresinden bakmaya başladım, o beş günün kapısına doğru yürüyoruz. Toparla kendini.

Kırk bir

- Aklımı fikrimi darmadağın ettin, şimdi de toparla mı diyorsun. Kusura bakma ben hayatın kıyısında yürürken sen tutup içine çektin. Sen dağıtacaksın ben toparlayacağım öyle mi, güleyim bari. Gamzenle kıs kıs gülüyorsun, karşında tam bir deli yok, bu aladeliyle idare edeceksin. Sonra 'özür dilerim kendime dönmek istiyorum daha fazla kalırsam ben de dağılırım, bir yerde iki dağıtıcı olmaz gel dağıtan olayım sen ufak ufak toparla' deme. Beni dinlediğinden emin olabilir miyim?

Kırk iki

- Asıl duralaşan sensin, dur diyorum durmuyor, vur diyorum vurmuyorsun. Sen kendini aladeli sınıfına koyarsan ben de karadeli olurum o zaman görürsün gününü. Ben sana işlerini toparla demek istemiştım hem dinleyince yüreğinin kulağıyla dinle diyen sen değil miydin, yoksa yüreğinden çok uzakta mı konuştum. Geçen akşam gelirken öteberi almayı unutma dediğim hâlde elini kolunu sallayarak geldin. Eline bir karanfil, bir gül, ya da sarı bir çiçek alıp gelseydin aklını kullandığına inanırdım. Ben yine de alttan almaya çalıştım. Bu gün iş stresinden aklına bu ince fikir gelmemiştir. İnsanın her anı eşref zamanı değildir, öbür anına gelmiştir deyip sesimi çıkartmadım, yine de gönlümün sofrasını donattım, iki gözümü yakıp yolunu gözledim, sense yorgun olduğunu dahi söylemeden kendi odana çekildiğin gibi ne sofraya bakıp yemeklere dokundun, ne de yüzümün hakkını verdin. Gördük akıllıyı deliyi. Neyse o beş günün hatırına bir şey söylemiyorum.

Kırk üç

- Ah dudu dillim bu gün dut yemiş bülbül gibi yutkunup durma. Söyleyeceklerinin darasını düşüktükten sonra dilinde tart yüreğimin durumuna göre alayım. Hem sarıçiçekten bahsedince neden sarardın. Evet, sarı hüznü çağırıştırır. Herkesin tuttuğu bir renk var, sarı da bana tutulmuş. Hem sarıcı sadece ben değilim ki. Derviş Yunus keyfinden mi sarıçiçekle konuşmuş, ya *Dam Başında Sarı Çiçek* türküsü boyuna mı söylenmiş. Sen esmersin diye sarıya özel bir gıcığın mı var. Hem ben sana bugüne kadar sarıçiçeğim dedim mi de alınıyorsun? Peki, söyler misin gözünün gördüğü birçok yerdeki sarıçiçekleri görünce çıldırasın mı geliyor. Bülbüllerin çoğuncalığı neden sarı ha, düşündün mü? Yok yok düşünme senin yerine arpacı kumrusu gibi ben düşünürüm. Yüreğinin bahçesine kaç tevir gül diktim, birgün de sevgilisi ölmüş güllerden üç-beş tanesini soframıza mı davet ettin de bana bir gül, karanfil getirmedi diye sitem ediyorsun?

Kırk dört

- Bu akşam sadece kendini getir. Kendi içinden başka hiçbir dünya malı istemiyorum. Seni pencerede görür görmez, beyaz bir kuğunun göle süzülüşü gibi kollarımı iki yana açayım, seni öyle bir sarayım ki Kemiklerinin sızsısı dinsin. İçime öyle çekeyim ki akciğerlerimin en ücra köşeleri bayram etsin. Kalbim tekrar eski düzenini yakalasın. Saçlarıma dokununca içim cızz etsin, sonra gözlerimin içine öyle bak ki gözlerimizin bebekleri kikir kikir gülmeye başlasınlar.

Kırk beş

- Gönlünün kapısının önünde mahsur kaldım. Kendinde değil misin? Başında başka yeller mi esiyor? Sadece 'seni istiyorum' demiştin. Evet, sadece kendimi getirdim, üstelik geç de kalmadım, penceren neden tümünden kapalı. Korkuyorum evde yoksun. Yoksun ya olsaydın kapıda ne işim vardı. Anladım biraz da latife olsun diye beyaz sözlerden bahsettin. Aslında düz olan senin söylediklerindi. Bulutun, gülün beyaz düşü, hayata selâm çakarırken, veda ederken dikişsiz elbiseler de boşuna beyaz değil.

Kırk altı

- Aydelim ben sana kendi evimizde bekliyorum dedim, sen gönül evime gitmişsin. Ben de burada meraktan çatladım inan, gönlüm aklıma gelmedi. Keşke üşenmeden içime baksaydım. Bilmiyorum böyle bir durumda özür dilenir mi, ya da yüzüme bakınca mahcubiyetimi görebilir misin? Keşke nasıl gelirsen öyle gel deseydim daha iyi olur(muy)du acaba. Artık bu saatten sonra ne sen buraya gelebilirsin ne de ben içime girebilirim. Biliyorum başını alıp kendini uzaklara götürdün, ardından seslensem sesimi ancak içime duyurabilirdim. Sana ulaşamayan sesim dilimi yaktı, dudaklarımı börtmedi. Ne yapayım ömür takviminin bu günkü yaprağının arkasını okuma imkânım yoktu. Allahım bana sabırla birlikte sözü doğru anlama, anlatma akıl zindeliği ver. Ben sana sarı, hüznü çağırıştırır, asil olan beyazdır demiş ve beyaz bir kuğu gibi sana kanat vurarak koşacağımı söylemiştim, ne yazık ki tenbelliğim yüzünden sarıya, hem de oksit sarıya çöle gönderdim tuh bana.

Kırk yedi

- Ay canım akşam aklım şaşmış, gönül pencerede beklediğini zannederek gönül hanene gitmiştim. Hem pencerede gözükmedin, hem de üç defa zile bastım; içlerinden ne ses geldi ne kapı açıldı. Bende de anahtar yoktu ki açayım, hem bana anahtar çektirip verecektin onu bile unuttun. Bir daha böyle durumlarda bir yer kararlaştırırım anahtarı oraya saklayalım olur mu? Artık bu bize ders olsun. O saatte senin oraya gidecek vasıta yoktu şu an hava güzel dolaşıyorum, nedense uyku gelmiyor, hem uyku gelirse sırtüstü çöle uzanırım. Sakın merakta kalma uyumana bak. Ay hanım insanın hem böyle havada uykusu mu gelir, yıldızlar cemaat cemaat asumanda sofraya oturmuşlar. Bazen de oyun oynarken kimisinin ayağı kayıp yere düşüyorlar. Eğer şu anda uyanırsan asuma bir bak. Bak bak bir de düğün alayı geçiyor olmalı, samanyolundaki ışıkları görüyor musun? Göremiyorsun değil mi? Özür dilerim sorumu geri aldım uykuyu çok sevdiğini unutmuşum.

Kırk sekiz

- Düz diyorsun ha geldin ha geleceksin diye beklerken birden bire iki tetik gibi düştü gözlerim. Yüreğimdeki kuşu sana uçurmak istedim, açtım kafesini git onu bul dedim. İlk defa sözlerimi dinlemedi. Sabah uyandığımda boynunu içine çekmiş, kanatlarını büzmüş, geceki duruşunu bozmamıştı. Yemini, suyunu önüne koydum, sadece yüzüme bir kere baktı tekrar eski haline döndü. Sana neyi ne şekilde söylemeye çalışsam bilmiyorum. Ama biliyorum ki kuşun hali hal değil, bilgin olsun istedim.

Kırk dokuz

- Ay hanım bunda üzülecek ne var. İnsan hali bazen unuttur, unutulur; bunları dert edip de başını ağrıtmaya gerek yok. Gönül kuşun da benim gibi yanlış anlamış olabilir. Bırak biraz efkâr çekip har solusun, inşallah bir aksilik çıkmazsa akşam gelir aranızı bulmaya çalışırım. Sen de kendini fazla suçlama. Hem gece dışarıda kalmasaydım asumandaki düğünü belki göremeyecektim. Hadi kendine uzan da biraz dincel, ince fikir insanı kocaltır. Beş günlük hayatı koca karıyla geçirmek istemem.

Elli

- Sözün bittiği anda sükut başlar. Sükut konuşanın dilini açar. Susma hakkımı kullanmama da yasak koymuyorsun değil mi? Evet susuyorum. Varsın içim biraz çatlasın. Ya sen ne güne duruyorsun, çıkarsın bulut avına içimi kandırarak kadar yağmuru yüreğine vurup getirirsin hem bu gün Kandil günüdür evde ne su var ne tuz. Sana kandil çöreği yapacağım suya ihtiyacım var. Hadi gideceksen biran önce git gel. Akşama gönül kuşumla da görüşecektin, bu akşam hediyen yağmur olsun.

Elli bir

- Ay parem sana neyi ne şekilde anlatayım bilemiyorum, ama anlatmak zorundayım sonra deme ki kısasa kısas uyguluyorsun. Dün öğleden sonra kendimi gezdirirken başım döndü ayağım kaydı gönlümün üstüne yıkıldım. Bedenimde bir şey yok çok şükür ama gönlümün sol kolu kırıldı. Gece boyunca telaşım bitmedi. Kolu zor sardık sancısı sabaha kadar sürdü. Sabah sağ olsun doktor geldi kontrol etti, reçete yazdı yüreğiyle birkaç hareket yaptırdı sonra üç-dört güne kadar kırık tutar deyip gitti. Aslında kolum sarılında gelecektim ama sen o halimi görünce sancımı kendine bulaştırırsın diye gelmedim. Yoksa sana yağmur avlamadan dönmezdim. Neyse boş ver kol kırılır yen içinde kalır derler. İnşallah yen içinde çolak kalmaz. Seni üzmemek istemezdim ama sen de öğrenmiş oldun ki bu görünmez bir kazaydı. Buna da şükür, ya kalbimin üstüne düşseydim kaburga kemiklerimden üç beş tanesi hançer gibi kişlenseydi şuan belki de mezarım başında olacaktın, demek ki daha yiyecek ekmeğimiz, içecek suyumuz varmış.

Elli iki

- Beyaz bir kartal gibi üstüme ağıp kalbimi cırnağınla söküp gideceksin diye sırtüstü yatıp gözlerimi kapamışım. Demek gönül kolu ha! Kimi kandırmaya çalışıyorsun? Yolda haramiler yolunu kesti, baktılar işlerine yarayacak bir şeyin yok, biraz da ileri geri söz ettin onlar da kolunu kırdılar. Bana bu güne kadar hiç yalan söylemedin. Şöyle yaptım böyle oldu diyebilirdin. Hani can diyende can işitecek, acıyı bölüşüp azaltacak, sevinci paylaşıp çoğaltacaktık. Allah aşkına bunun bir şaka olduğunu söyle. Dün gece gözümü gözünün üstüne koyamadım. Evdekileri de bir telaş sardı onlara bir şey anlatamadım. Hem sen bana bir şeyi doğru dürüst düz ve anlayacağım dilde anlatmadın, kime ne söyleyebilirdim ki. Bak senden döne döne rica ediyorum, kolun şu anda sarılı mı, evde mi, işte mi, hastahannede misin? Allah rızası için benimle o beş günlük hayatın düşü için doğruyu söyle, yoksa bu gece ne kadar bulut varsa tümünü misafir edeceğim.

Elli üç

- Bu gün beni ne kadar yorduğunu sözle anlatamayacağım, durum onu gösteriyor. Ay kuğum eğer deveyi hendekten atlatmaya çalışsam bu kadar zorlanmazdım. Bak sözlerimi yineliyorum, Allah'a şükür turp gibiyim, az önce de yarım kilo incir yedim. Taşı sıksam belki suyunu çıkaramam ama seni sarsam kaburga kemiklerinin hışını çıkarabilirim. Söyle bedenem sağlam olduğumu anlayacağın dilden başka hangi kelimelerle anlatabilirim. Ne yapayım kelime dağarcığımda bulunanlarla idare etmek zorundasın ben öyle mektep medrese görmedim ama İnce Sanat Medresesinde okuyanlarla yoldaşlığım oldu. Genceli Nizami'yi Bağdatlı Fuzuli'yi, Diyarbakırlı Sezai Karakoç'u yoldaşlarım vesilesiyle tanıdım, bu aşkın kitabını onlar yorumlayarak vaktimize taşımışlar, ben de bu kitabı senin anlayacağın hatta bizzat yazılmasına katkı sağalayan o kara kuru kız yerine koyarken sen hop oturup hop kalkı-yorsun. Söyle nasıl bir Leyla olmak istiyorsun?

Elli dört

- Bilmiyorum, neyi bilmediğimi de bilmiyorum. Bu nasıl bir haldir ki gülecek zaman ağlıyor, ağlayacak zaman gülüyorum. Bazen dilim acıdan tüm bedenimi sarıyor, bazen de bir dilim bal gibi hafifçe çiğneyerek yutmak istiyorum. Beni duyuyor musun? Acı ile bal ne kadar tezat değil mi. Ama hayatın içinde yaşıyoruz ve bunlar da yaşadığımız günlerin karelerine yansıyanlardır. Hayatım biz mi hayatı zorlaştırıyoruz yoksa hayatın uşak mektebine yeni mi başladık. Acının ve tatlının orta hallisi olmaz mı, olursa nasıl yapılır. Az acılı Adana, orta şekerli kahve, hafif yağda kızartılmış patates oluyor da neden orta ölçekli bir aşk olmuyor. Bir gece samanyolundaki düğün düşümüze giriyor, bir gece yastıklarımız yağmur seline kapılıyor. Aşk gerçekten ince sanat mı, eğer biz çok kabaysak o zaman birimiz yaba, birimiz anadut muyuz? Allah aşkına aklımla tartıp kabul edeceğim cümleler kur, kafam allak bullak oldu.

Elli beş

- Evet, canım aşk ince bir sanattır, hatta diğer sanatların şemidir, yani çerağı. Bütün sanatkârlar elini, yüreğini işe sürmeden her biri bir pervane olur döner şemin etrafında. Kimisinin kanatları az, kiminin çok yanar. Ha işte kim ne kadar yanmışsa bu sanatına o kadar siner. Her kim ki o ateşe kanatlarını dokundurmaktan korkar; o kadar insan-zanaatkâr, tın tın teneke, çat çat taş gibi soğuk olur. Bizim sanatımızın ne zor olduğunu daha nasıl anlatayım. Bu sanatın mektebi yoktur, dolayısıyla hocası da yoktur. Her kim ki ben aşkın kitabını yazdım derse; az düşün, kitabı yazdım diyen yalan söylüyor. Yazdıklarına gelince onlar da içindeki ateşin uyanmasıdır. Sakın biz bu fotoğrafın neresinde duruyoruz deme, henüz buna hazır değiliz. Kolumun kırığı tutsun, sargıdan kurtulayım, fotoğraf çektirirken kolumu saklayamam ki! Hem dilinin acıları savulsun, yağmurdan sele giden kirpiklerinin yerine yenileri gelsin, gülünce gamzende gül açsın gireriz kareye.

Elli altı

- Ay usta, kız kısmının yüzünde gülünce oluşan bu minik çukurcuğa neden gamze demişler? Hele yüreğinin almanağına bak bakalım, aşk ehli kişiler ne demiş gamzemize. Usta bir de dedinki 'aşkın mektebi yoktur' İnce Sanat Medresesinden icazet almadan hiç sanatçı olunur mu? Biz nereden başlayacağız? Geçenlerde Bîsütün Dağına tırmanmayla yola tam girdik mi, yoldaysak ne zaman yol ehli olacağız, yol ehli mi yoksa hâl ehli mi daha liyakatli, ikisi birden olunur mu, olmazsa neden? Bağışlayın daha gamzeme cevap vermeden başka konulara geçtim. Gamzede, gamkeş demekse, gamzedeler de dertten biçare demek değil mi? Usta dur dur Allahını seversen geçenlerde bir şiir okumuştum: "Delerse yüreğimi gamzedeler" diyor şair, bu kelimeyi iki manada kullanmış hem gamze diye bir kıza körkütük hem de derdinden şikâyetçi. Doğru düşünmüş müyüm? Ya benim gamzeme ne oldu bak yerinde yok. Ay usta sana gamzeye bak dedim tutturdun bir ince sanattan, incele incele servi mi olacağım.

Elli yedi

- Aşkolsun sana, demek ki bu güne kadar beni kirmene sarıyormuşsun da haberim yokmuş. Bu kadar uyumlu kelimeleri halı dokuyor gibi nasıl da birbirine düğümlüyorsun? Arada bazı sözlerinin içimi cız cız yaktığını da görmez-likten geldiğini de bilmiyor değilim. Sen bekle-din ki araya gireyim senin de nefesine hoş gelecek sözleri dilimin üstünde gezdireyim de 'Ay usta bir şey söylemek mi istiyorsun' deyip de sözü dilimden çalmaya çalışacak-sın değil mi, seni uyanık seni. Güya aklın sıra lâtife yap-maya çalışıyorsun. Önce aklını ihtiyatlı kullanmasını bi-leceksin; akılsız aşk, ayak yalın, baş kabak kendini aradı-ğını zanneden gamzedelerin işidir. Gamze deyince istih-zalı bir şekilde gülümsemene gerek yok. Bu arada aklıma gelmişken söyleyeyim o ihtihzalı gülüş var ya gamze o gülüşün kızı, gamzede de o gülüşe som sevgiyle vurulan delikanlıdır. Bak yine güldün, delikanlılık yaş, boy-posla alakalı değildir o yüreğin her daim cevan kalmasıdır.

Elli sekiz

- Ustacan seninle söz cengi etmeye meraklı değilim. İstedim ki ikimizde idmansız kalmayalım. Bu gün evde işim çok, temizlik yapıyorum. Bak gönlümün canlarını siliyor köşkünü yeniden düzenliyorum. Akşam gelip koltuğuna kurulduğunda aradığın her şey gözünün önünde, dokunduğun her şey hemen elinin altında olacak. Korkma kitaplığını yerini değiştirmedim sadece odanın tozunu aldım, halıyı temizledim, perdeyi yıkadım odana biraz daha kendi kokumdan sürdüm biraz sonra canını sileyim mi? Bak bir kere derim ikinciye susarım. İstiyor musun canın gıcır gıcır olsun, kanında deli taylar koşsun, sümbül koklayıp lale soluyasın. İstiyor musun yıllardır bakımsızlıktan taş-diken çöplüğüne dönen bahçen lalezar olsun. Günü karşılarken gönül kuşun bülbüllerle yarışsın, saçlarındaki karlar erisin, içine sombahar yürü-sün. Eğer istemiyor halimden memnunum diyorsan işte o zaman yandı gülüm keten helva derim. Ama bilmem keten helvayı hem bu ne demek nereden bileyim.

Elli dokuz

- Aydelim demek canımı gıcır gıcır parlatacağın, damarlarımda deli taylar koşturacağın öyle mi? O zaman kulak as; yıllardır sürülmeye sürülmeye dağ olan bu bağı lalezara dönderecek sabrın var mı, zor ve meşakkatli bir işe soyunmaya karar verirken aklın da, kalbin de muvafakat aldın mı; yoksa kafan esti de biraz da delilik mi yapayım dedin. Bak bu delilik öyle sıradan bir delilik değil ha! Kanının bereketli olması kâfi gelmeyebilir bu iş yorgunluğu sevmez, her zaman zinde bir yürek ister. Yüreğini dinç tutacak, konuşurken kelimelerin içi boş mu dolu mu, dilinde tarttıktan sonra yerinde ve zamanında konuşacağın. Sustuğun zaman kafanda kelimeler raks etmeyecek, içinin en derin yerine dalacak, konuşulana göre kulak asacağın ki sözleri kendi nefesine düşürmek için olta kullanmayacağın. Konuşulanı bütün olarak alacağın, hangi manada ve neye istinaden söylendiğini bileceğsin. Ama en önemlisi kendini bileceğsin, nefesine iğneyi korkmadan batıracağın.

Altmış

- Ay ağam bazen öyle sözler söylüyorsun ki canımın yandığının farkına bile varamıyorum, öyle güzel kesiyorsun ki ruhumdaki kanı görünce yüreğimin kanadığının farkına varıyorum; bir de bakıyorum acının en dehşetli anında yaraya öyle bir ilaç sürüyorsun, yaranın yerinde gül açıyor. Biliyorum maksadın kan dökmek değil ama ne yapayım dilimde kelimeleri tartarken gerekli ihtimamı gösteremiyor olmalıyım ki böyle küçük kazalara davetiye çıkarıyorum. Hâlbuki kızdığın zaman, mürebbeni versem, üstüne de muz ikram etsem, yelkenleri indirir, gönlümün koyuna demir atarsın. Ay kaptan sen ne fırtınalar gördün, ne tusinamiler yaşadın, kendini o kadar da korkak sayma. Kalbinden korktuğunu söylüyorsun, korkacak ne var bak emin bir koydasın, istediğin kadar dinlen sana gemini kaldır diyen mi var hem bu denizin pîri sensin, senden izinsiz kendi kentimde bile dolaşamam, beni yüreğine sen dolaştırdın, kaç kez açılmak istediysem sana o kadar kördüğüm oldum.

Altmış bir

- Hah şimdi aklının tavanını gördün, demek kördüğüm oldun ha! Bence biraz daha çözülmeye çalışsan aklına daha faydalı olursun. Sakın tepeden tırnağa aşk rengine boyandım deme. Ha kördüğüm olmuş ha gönül keçesini aşkın boyasına değdirmişsin, her ikisi de aynı kapıdan aşkın ülkesine girmek demektir. Bu ülkeye giriş yapınca kendi dilinizi unutacaksınız, işin garibi burada tercüman da yok, tamamen kendi gayretlerinizle öğreneceksiniz bu dili. Hem bir de hâl dili var, ayrıca bunu da öğrenmeniz gerekecek. Sonra deme ki ben anamdan emdiğim sütü burnumdan çıkarmaya mı geldim bu ülkeye. Sabırdan bir at alacaksın, nefis itini sabrının önünde koşturmayacaksın, susadığın zaman bir bulağa ağzını verip kana kana içmeyeceksin, su ihtiyacını kendi yağmurlarından karşılayacak, hem de suyu israf etmeyecek, az yiyecek, az uyuyacak çok şükredeceksin. Bu ülkede gak deyince peynir, gakkak deyince çörek bulamazsın iyi düşün.

Altmış iki

- Ay usta yürek git demişse, aklın yüreğe sözü geçme-mişse, insanın elinden ne gelir. Hem buraya kendim iste-yerek gelmedim ki. Gönül kuşum nasibini aramak için buraya uçtu ben de onun peşine düşmek zorundaydım, gel-mese miydım? Benim yerimde sen olsaydın farklı bir şey mi yapardın. Bana yle geliyor ki gönül kuşum uzak-larda değil, öyle hissediyorum ki seslensem sesimi duya-cak ama seslenemiyorum. Hem seslensem de buradayım demeye çekiniyor, kendisini alıp gtreeğimi sanıyor. Ona ‘neden gideceğiz’ diyeceğimi de düşünemiyorum, benim ki de söz m bende akıl yok, kuşun aklından bah-sediyorum. Ustacan yani demek istiyorum ki bilmem nasıl anlatsam hem anlatsam ya da anlatabilsem seni zeceğimden hem de affedersin sözün aramızdan dışarı; hırsız siz misiniz diyesim geliyor. Ama bu sözü dilime yakıştıramıyorum. Dedim ya bu kuş buralarda bir yerde, sesini işitebiliyor musunuz demeye çekiniyorum. Sahi usta kuşunuzun kanat seslerini duyuyor musunuz?

Altmış üç

- Ayhanım anladığım kadarıyla yüreğinizin peşinde geldiğinizi söylemeye çalışıyorsunuz, ama siz öyle sanıyorsunuz. Yiyecek ekmeğiniz, içecek suyunuz daha doğrusu rızkınız sizi buraya getirmiş, gönül kuşunuzun buralara uçması sadece bir vesile, esas olan sizin rızıklanma sürenizin orada dolduğu ve buraya atamanızın yapıldığıdır. Sorunuzun çengelli bölümüne gelince; evet aylardan beri kafesindeki kuşum kalbime tak tak vuruyor, içerde bir şeyler olduğunun farkındayım. Bir şeyler sezinlemeye çalışıyorum ama cesaret edip de soramıyorum. Evet, her gece serenadında birine sesleniyor. Siz şimdi o sesi duymadığınızdan emin misiniz? Bu sesin sizin yüreğinizden aklınıza yürüdüğünü neden hesaba katmıyorsunuz? Aklınızı bir tenhaya çekip onunla soruşmadan neredeyse beni suçlayacaksınız, aşk olsun size. Teessüf ederim, bir daha konuşurken kelimelerin yayla çiçeği kokuşullularıyla cümle kurmaya çalışın, öyle her kelimeyle tak tak kalbimin kapısını vurmayın.

Altmış dört

- Allah görüyor, kelimeleri özenle seçip kimin kimi vurduğunu. Size uzak yoldan geldiğimi söyledim, aç susuz ve uykusuz olduğumu da ayrıca söylememe gerek yok diye düşünmüştüm. Kendime uzanıp yorgunluğuma ve uykusuz-luğuma çözüm üretebilirim, ya açlık, ya susuzluk! Susarak sükut mu içmem gerekiyor, bak cevap bile veremiyorsun. Derin derin nefes alıp serin serin solurken dilinizin altındaki kelimeyi dudağınızdan dökemediniz, ama gördüm o kelime bıyığınızın altında gülümsüyordu. Siz hâlâ dilinizden dışarıya çıkaramıyorsunuz. Farz edin ki şu an uykudayım, içinizden geçenleri hayalime söylemeniz. Yok, yerin kulağı var diyorsanız düşüme girip çekinmeden söyleyin, deyin ki gönül kuşunuz benim yanımda tasalanmayın. Daha fazla bir şey söylemenize gerek yok, hadi ne duruyorsunuz hayalim yanınızda, ben buradayım. Korkmayın sabah karşılaştığımızda Ay usta şöyle şöyle bir rüya gördüm, bu rüyaya göre rahatsız olmam ya da olmamam hususunda bir şey söyleyebilir misiniz diye söze başlamam, sizin sukûtunuzdan da anlam çıkarmasını bilirim.

Altmış beş

- Ayhanım gece kaç kez düş kapınıza varıp geri döndüm. Kapı hafif aralıydı ama yine de cesaret edip içeri giremedim. Zile dokunmak istedim ama şirin uykunuzu bölmeye kıyamadım. İçimdeki kuşun kanat seslerini, şıltağını duymadınız, bir de duysaydınız elim ayağım titrer kendimde zor durabilirdim. Neyse ki kendimi toparlayıp kendime döndüm sonunda. Artık evini öğrendim ya, nasıl olsa ha geldi ha gelecek diye düş kapını açık bırakıp yatacaksın. Cesaretimi toparladığım bir zaman diliminde geleceğim. Evet, bu sözler yüreğimin yönlendirmesiyle dilimden dökülüyor, ama aklıma bazen güvenemiyorum, çünkü akılla yürek terazinin kefelere gibidir, terazinin ibikleri tam karşı karşıya gelip dengeli konuşmaya başlamadan tartan mutmain olmaz. Aykız sahi söylemek istediklerimi o tartıya hiç vurdun mu? Senin peşinden gittiğin kuşla bu kuş aynı terazinin ibikleri gibi karşı karşıya geldiler mi, gördüysen ki birbirine can demeden konuşmuyorlar o zaman görmen görme, duyma duyma sayılır.

Altmış altı

- Ustacan bu dünya işleri her zaman böyle ağır mı? Geçen gün evde biraz çalıştım her tarafım ağrıyor. Kaç gecedir düş kapımı mahsus açık bırakıyorum gelirsin, ruhuma biraz masaj yaparsın kendime gelirim diye, gelmedin. Biliyorum uyuma numarası yaptığımı zannettin bu yüzden kapıya kadar gelip gittin değil mi? Ne bileyim aklıma öyle geldi de, yoksa senin devre bir düşünceye sahip olmadığını biliyorum. Ne vardı yani uyurken gelseydin, saçlarıma dokunsaydın yüreğinden önce ellerin mi titrer, yüreğindeki kuşun kalbi mi dururdu. Korkunun üstüne yürümezsen o senin üstüne yürür, siz istediğiniz kadar korkmuyorum deyin, külahım olsaydı ona anlatırdınız ama siz anlatmadan da gözlerinizin parçalı bulutlu olduğu zamanlarda içinizi kokladım siz bunun farkına bile varmadınız. Kendinizden dışarıya çıktığınızda hayallerimle gezdiğinizi söyleseniz, suçluluk hissin-den gözlerime gözlerinizi küstürürsünüz yalan mı?

Altmış yedi

- Aykız doğru dersin de doğru kelimesinin içini doldurarak doğru demelisin. Evet, doğrunun girdiği kapıdan yalan çıkamaz. Doğrunun sofrasına eğri oturamaz, otursa da yüreğini doyuracak yavan söz bile bulamaz, aç oturduğu sofradan göbeğini okşayarak çıkar. Cancağım doğru; hayatın diğeri, aklın kirişidir, kaç şiddetinde deprem olursa olsun bir yerinde çatlama olmaz, azgın sellere karşı durmasını da bilir; içine bir damla yalan sızdırmaz, kıyamete kadar dimdik ayakta kalır.

Altmış sekiz

- Ay usta konuyu nereden aldınız nereye getirdiniz, köze basacağınızı hissedince adımlarınızı geniş tutuyorsunuz. Bisutun Dağına tırmanırken yokuşa tavşan gibi bana mısın demeden tırmanırken köze basmaktan korkuyorsunuz. Yarın yolunuz çöle düşünce, amuda kalkarak yürümeyeceksiniz değil mi! Say ki siz bir avcısınız sunanız sizi gölde bekliyor, yok yok siz ceylan avcısısunuz ama kaç kez ceylanla karşı karşıya kaldıysanız parmaklarınızın tetiğe gücü yetmedi, hatta bir seferinde yanlışlıkla tetiğe dokunmuşunuz da kurşun sekip yüreğinizi sıyırmıştı. Bunu hatırıınıza düşürmek istemezdim ama siz doğruyu doğru zamanda ve doğru yerde söyleyin demeye getirdiğinizden söylemek zorunda hissettim kendimi. Bak bir doğru daha söyleyim, hâlâ beden yorgunluğum geçmedi, peşinen söyleyim de bilginiz olsun. Sizin işiniz belli olmaz birden aklınız eser Kerem'lere gidiyoruz dersin, Aslı ablama küs olduğumu öğrenmiş olursunuz, hem Aslı ablamın gönlünü alacak bir hediyeye almazsanız kapının eşliğinden adımımı içeri atmam bilirsiniz.

Altmış dokuz

- Aykız dün gece neden düş kapını kapattın, geleceğimi bilmiyor muydun? Hem yorgun olduğunu söyleyen sen değil miydin? Yoksa laf olsun torba dolsun hesabı mı konuştun? Kaç zamandır kapında beklediğimi nereden bileceksin. Kapında duran ağaç olsaydı meyveye durur taş olsaydı çatlardı. Sabah uyandığında 'gelmeyeceksin diye kapıyı kilitleyip uyudum' demeyeceksin değil mi? Benimki de densizliğin daniskası, bir kere unutarak kapıyı açık bıraktın ben de beni bekliyor mutlaka dedim. Belki de içimden böyle geçti, ya daha önce de kapı kapalıydı ya da rüyamda gördüğüm açık kapıyla, uyanık gördüğüm kapıyı birbirine karıştırdım; daha önce serapı sen sanıp sarmaya çalıştığım gibi. Neyse boş ver hayat bu işte, bazen can diye canını cam ile tokuşturursun, kıyamete kadar da bu böyle olur. Yunus misali kovanını yağma edersin karnı açlar kovanları yer. Has çiçeklerden üretilen balın koktuğu görülmemiştir. Sana bal getirmiştim ama kapın kapalıydı.

Yetmiş

- Ay usta sana ne söylesem anlatmak istediklerimi bir araya getirip de kalbini mutmain edemem. Seni gece boyunca kapıda beklettiğim için özür dilerim desem kendimi kandırmış olurum. Bu kaçınıcı uykuya dalışım ve seni kendinle baş başa bırakışım. Kendi kendime ceza versem yarın aynı şeyi yaptığımda yine cezalanmam gerekcek, biliyorum ki böylece suç işleme bağıışıklığı kazanacağım. İstersen bu gece de ilk akşamdan sen uyu diyesim geliyor bunu da sen kabul etmezsin. Aycanımusta bana biraz akıl ver desem kalan aklınla kendini idare edemeyeceğinden korkuyorum. Biliyorum bu gece gönlünü gözünün üstüne koymadan kapımda beklediniz aslında balı bırakıp gidecektiniz ama içiniz sizi rahat bırakmadı. Sessiz soluksuz uyuduğumdan dolayı 'acaba yaşıyor mu, yaşamıyor mu?' ikilemi arasında volta atıp durdunuz. Sabaha doğru birinci ezan okununca soluğumu duydunuz ve rahatladınız, baktınız şafak atıyor gitmeniz gerektiğine de inandınız o an 'gitmeyin' diyebilmek için nasıl çırpındım bilemezsiniz.

Yetmiş bir

- Ayhanım boş ver, geceler boyu ne acılar ne yalnızlıklar emzirdim, bu kadar hüzüne dayanacak gücümüz yoksa neden insanız? Seni ben çağırmadım nereden çıktın sen geldin ne olduysa o anda oldu. O anda yüreğindeki kuş nasıl da kanat vuruyordu ve tüm ruhumda kanat seslerini hissediyordum. Sana kaç kez aşkın ince sanat olduğunu anlatmaya çalıştım, hatta seni Bisutun Dağına tırmandırırken işimizin zorluğunu göresin diye tatbikata çıkardım, sen hâlâ 'vuslat ne zaman' diye dertten yakınmaya çalışıyorsun. Hele sabırla imtihan ol, nefsinin boynuna zinciri vur; üreerek peşinden gelmeyi öğrensin, ondan sonra kendi kendini sorguna. Önce can mı diyorsun canan mı? Eğer önce can demen ağır basıyorsa ve canının nefesine hakaretleri kalbini kırıyorsa demek ki nefsin hâlâ aç bir it. Hâlbuki nefse ağır gelen kalbe huzur vermeli, işte o zaman kâmil insan olmaya adaysın demektir. İnsan aşk kelimesinin içini dolduramadığından kavgaya eder, kırar, döker, hayat zorlaşır. Ayhanım ne demek istediklerimi anlıyor musun? Ama her şeyi anında anlamak da kolay değil, aşkın anlamını yüreğindeki tüm kelimeler bir araya gelse açıklamaya kifayetleri yetmez.

Yetmiş iki

- Ay usta bu dünyanın işleri her zaman böyle zor mudur? Bir sözle, bir imza ile bitecek işler için insanlar neden gözlerini keselere dikerler. Bana bu güne kadar aşkın zorluğundan bahsettin, demedin 'nefsimizi hoşlaştıran işler daha zor' diye. Sabahlara kadar yüreğin kanasa sabah yüzüne bir damla gül merhemi sürsem sızıların o anda bitiyor, ama iki gündür İnce Sanat Medresesi icazetlerimi tasdik ettiremiyorum. Ay usta insanlar her memlekette böyle mi? Rüşveti görmeden yüzleri gülmez mi? Şimdi daha iyi anlıyorum; gülmenin, tebessüm etmenin, gülümsemenin, sırtmanın aynı eylemler olmadığını. Bunlar rüşvetin kesesini görseler sırtıyorlar. Affedersiniz itin kemiğe bakmaları gibi bir hâle bürünüyor yüzleri. O kadar insan çarşısında dolaştın, kim gül satar, kim yalan yağlı tatlı satar bunlardan bahsetmedin. Ayhanımın bu kadar bezirgânın arasında bir de alışveriş yapıp eve dönecek öyle mi! De artık neredeysen çık karşıma, sensizlikten yürür halim kalmadı.

Yetmiş üç

- Aykız sana kaç kere söyledim gözünün önüne bakacağına yüreğinin önüne bak diye. O kadar telaşının içinde gönlünün önüne gelsem bile beni göremezdin. Hani geçen gün Kerem'lere gideceğimizi söylemiştim, bekliyorum ki ne zaman gidelim diyeceksin. Bir sözü bir kere söylerim o an kafanda tuttu tuttu, tutmadın tekrar o söze dönmem yeni sözler söylerim. İnsan söz verirken söz vermenin ne demek olduğunu bilir, hani atalar “öl söz verme, öl sözünden dönme”, “söz senettir” dememişler mi? İşte aşk da ölümüne söz vermenin diğer adıdır. Yardan ayrı ağzına bir lokma götürmeye çalışırsan pat elinden düşer. İki kolun yanına dökülür, birden başıboş bulutlar gözlerinizde içtimaya geçer, dirsek temas aralığı hizaya gelirken birisinin dirseği öbürünün burnuna çakılır ve burnu ağrıyanın gözlerinde sağılmaya başlar bulutlar, içtimayı alamazsın, yağmur şiddetini arttırır ve sen rahat duruşta yağmurun çisiltisine kaptırırsın kendini, işte buna da aşkın A hâli denir

Yetmiş dört

- Ay usta bu sabah gönlümün önünden selâmsız sepet-siz geçip gittin ardından bakakaldım. Dedim usta ya bana kırgın ya da kendinden dışarı çıkmış bu yüzden Allah'ın bir selâmını bile vermeden geçip gitti diye kendi kendime hayıflandım. Ama bekledim, usta geri döner selâm verir gönlümü alır gider diye. Ama boş ver iyi yaptın, git ara sıra kendini dinle. Çiçeklerle konuş, kuşlarla aşlanık et kevenlere 'ay ne kadar yumuşak dikenleriniz var, ipek gibi' de. Biraz kenger kanat, keklik avlayan avcılarının evsinlerini yık. Pınarların kenarlarındaki otları ayıkla. Yumurtadan balaca dağ armudu topla, heybene kırmızı alış doldur, mendiline böğürtlen, karumuk, kuş üzümü doldur, eğer turnaları görürsen el salla, ceylan görürsen gözlerimi hatırla, niyaza durduğun vakit hayatta her şeyin hayırlısını dile, yağmura yakalandığında yüzünü fazla ıslatma, gönül aynama bakarken ağaran saçlarını görme, geri dönerken de kendini getirmeyi unutma.

Yetmiş beş

- Ayhanım kendimden uzaklara gitmeyi çok denedim ama nereye gittiysem kendimi de oraya taşıdım. Ama kendimle bir gün yerin altına yürümeye başlarsan ancak o zaman ruhum senin yanında kalabilir, yüreğim bir emanet gibi durur yüreğinin bir yerinde. Hayatta kimseye yük olmadan yaşadım bu güne kadar, yüreğim ne zaman sana yük olursa, atarsın itlerin önüne, yok dersin ki artık yüreğimiz bir oldu o zaman sen de bu tarafa gelirken ruhumla beraber yüreğimi de getir, çünkü ruhum ve yüreğime kavuşunca sensiz onların bir işe yaramayacağını biliyorum. Hani Önderimiz *“Kişi sevdiği ile beraberdir”* diyor. İşte bu yüzden nereye gidersem seni de götürmek zorunda olduğumu biliyorum. Sana bunun böyle olduğunu anlatamadım. Öyle zamanlar oluyor ki bir kâşık suda tusinami koparıyorsun gönül şehrimi sular basıyor tusinami durana kadar gözlerim kıpkırmızı oluyor, neye baksam flu görmeye başlıyorum.

Yetmiş altı

- Ay usta ben sana gelirken kendini de getirmeyi unutma diyorum sen yüreğimi karartacak sözler söylüyorsun. Sözü senin kadar istidatlı söylemesini bilseydim yüreğini kapar getirirdin. Evet bilmiyorum bilmek için buradayım hem her şey söz ile bitmiyor, bir bakış, bir gülümseyiş bence sözden daha etkilidir. Ne yapalım Allah sana söz söyleme sanatı vermişse bana da başka güzel huylar vermiştir bunu sen keşfedeceksin. Desem ki şu huyum şöyledir bu huyum böyledir kendimi kandırmış olurum. Ama sana şu kadarını söyleyim ki bu yürek sensiz bir an olsun atmıyor, istersen bir hafta bir yere git benim yüzümü görme, sonra dön bakalım beni yerin üstünde bulabilecek misin? Sakın böyle bir şey deneyim deme böyle ansızın çekip gitmeyi şaka da olsa kaldıramam. Bakma geçen gün çekip gittiğine, nereye gittiğini bildiğimden sesimi çıkarmadım. Eğer kendinden uzağa gittiğine inansaydım ayaklarına sarılırdım gücün yettiği yere kadar sürüyebilirdin. Bak usta deyip seni sayıyor seviyorum beni sıkıntıya koyma ara sıra üslupsuzluğumu cahillliğime say, her medrese bitiren kendini bilseydi bu kadar medrese olmazdı.

Yetmiş yedi

- Doğru dersin her ziyalı söz söyleyen de ziyalı değildir. Sözün ışığı olduğu gibi ısısı da olmalı. Söylenen söz üşüyen yüreği ısıtmıyorsa; rüzgârın önündeki küçük bir nesne gibi hiçbir işe yaramaz. Biliyorum bu günlerde kalbin here-heçe darakır, bir sürü ‘acaba’ kelimeleri beyninde tilki gibi dolaşp duruyor. Biz insan olarak her daim şunu yapıyoruz; olmasını istediğimiz bir iş için elimizdeki tüm imkânları kullanıyoruz, eğer elimizden bir şey gelmiyorsa Allah’a havale ediyoruz. Biliyoruz ki Allah’ın murat etmediği hiçbir şey olmaz, ondan sonra da işimiz ne zaman olacak diye hâşâ Allaktan hesap sorar gibi *‘şu şöyle olsaydı böyle olurdu, bu böyle olsaydı o öyle olurdu’* vs. bir sürü zihnimizi kemiren sorular üretiriz. Oysa Allah bir şeye “Ol” dedi miydi o anda o olur. Ama biz o anı istiyoruz ki gözümüzün önüne getirsin. Allah gözümüzü çıkaracak şekilde her gün binlerce mucizeyle karşılaştırıyor ama biz akletmesini bilmiyoruz. Sana kaç kez söyledim önümüzdeki yolu gece tehlikeden arındırarak önümüze ışık tutuyor diye. Ne zaman kalbim daraksa, aynı anda senin de kalbin darakmıyor mu, ne zaman içimize sevinçli bir haber yansısı bunu aynı anda hissetmiyor muyuz? O zaman ne diye yalnızlıktan, kavuşamamadan bizar oluyoruz? Biz aslında susarken bile konuşuyoruz ama sen bunun farkında değilsin.

Yetmiş sekiz

- Biliyorum susa susa dilindeki yaraları azdırdığını. İnsanlar gelip geçiyor gözlerinin önünden, vesaitler vızır vızır, ama önünde Çoruh'un bir kolu toprakların kalbine doğru ağır ağır ve derinden yol alıyor. Belki de şu anda ağırdan ve derinden bir ırmak içinden dışına yürümek için içinin sert kayalarını devirmeye çalışıyor. Ne çok istiyorsun gözünün önünde akmamı. Demek ki gönlünün önünde olmak da bazen insanı mutmain etmiyormuş bunu bu gün daha iyi anladın değil mi? Hadi artık toparla kendini, o insanlar, o vesaitler ve su sen orada olmasan da bir yerlere gidecek, gelecekler ama senin eve dönme vaktindir. Bak sana güzel yemekler hazırladım, gelirken mutlaka bir şeyler almana gerek yok, yüreğini getirsen fazlasıyla yeter. Kapıda karşılayıp selâmını alsam, gamzeme dudığınla dokunsan, günün tüm yorgunluğunu ayaklarımdan yere boşaltırım. Senden ricam sakın benimle serabı bir tutma. Sana her defasında söylüyorum ikinci adımın serap olmadığını. Başın mı dönüyor, yüreğinden öyle mi geçiyor her ne hikmetse serapla beni ayırt edemiyorsun. Ama biliyorum sen seraba sarılmak istesen de asıl beni sarıyorsun bunu ta buradan hissediyorum. Haydi, artık eve geç kalacaksın bak odaya kokunu doldurdum, sofrada yüreğinle yiyebileceğin her şey hazırlamışım de yürü. Pencereye bakmaktan gözlerime bulutlar çökmeye başladı.

Yetmiş dokuz

- Ay kız ne bu evcenlik ne bu özleyiş. Gel diyorsun da başka bir şey demiyorsun. Öyle eli boş geleceğimi mi sanıyorsun. Çarşıya doğru yürüyorum bedestene uğrayacağım bugünlerde Hint elinden kumaş gelecekti. Sana bir fistanlık alayım, Bursa işi ipek ve Kayseri işi devitin alayım da güzel bir dolama dik kendine, sonra deme ki bayramda bir şey almadın. Bak kil de aldım yuyununca saçların ipek gibi olacak, tarağı, kemikten ya da şimşirden alacağım bir de ayna aldım mıydı değme keyfime. Ben de bir an önce eve varayım diye eviyorum ama görüyorsun bir sürü öte-berinin yanında bir de yüreğimi taşıyorum. Hem bu gün “Gece Yürüyüşü” var. Önderimizin Hay’dan Hu’ya yürüyüşü. Biraz asumanı seyrederez samanyoluna takılırız sonra gözlerimizi yumarak dudaklarımızda dua kuşlarını yemleriz, susayanın suyunu gözlerimizden içirir, aynı anda avuçlarımızdan uçururuz. ‘Ay usta karanlıkta kuş uçurmalı yıllar olmuştu’ diye içinden geçirdiğini biliyorum. Dua kuşlarının en güzel havalandığı saat ya gecenin kör vakti ya da şafak atmadan önceki serinliktir. Bu iki saatte uçabildikleri kadar yükseğe ve uzağa uçabilirler, ne bir kartal ne bühtan kuşları ne de bir kurşun gölgelerine bile yetişemezler, öyle uçarlar öyle uçarlar ki bize peşlerinden ağızımızı açarak bakmak düşer sadece.

Seksen

- Ustacan bana söyleyemediklerini, seraba söylediklerini bilmediğimi sanıyorsun değil mi? Seni kaç kez serapla gördüm, kol kola takılmıştınız hem de gözümün önünden geçip gittiniz. Sesimi küçük dilimle birlikte yuttum, az kalsın gözlerimden boşanan yağmurların şarkırtısından hüngür hüngür ağlayacaktım, keyfinizi bozmayım ne haliniz varsa görün deyip dudağımı çiğnedim. Biliyorum içinde bir kötülük yok serabı bana benzetiyorsunuz, o fukaranın da ağzı var dili yok, hatta kulağı bile duymuyor, dışarı bile çıkmıyor, onu sen dışarı çıkarıyorsunuz. Kendi kendine bir sorsana ona ne dediysen bu güne kadar sana bir cevap vermedi, sadece her konuşmada gülümsedi. Sen sükut ikrardandır deyip geçtin. Bu hal kendinde olmadığın zamanlarda hâsıl oluyor, kendinde olduğun zamanlarda da susarak anlatmayı daha çok seviyorsun. Ah seni bir anlayabilsem! Neyse anlayıp da hayatını mı destanlaştıracam, olduğun kadarıyla beni mutlu etmeye yetiyorsun.

Seksen bir

- Ay kız görüyorsun zaman nasıl da su gibi akıp geçiyor değil mi? Sanki daha dün gibi her hatıra tomurcuğunu yeni yarmış bir gül gibi burcu burcu kokup duruyor. Gündüz birbirimizin yüreğinde gece rüyalarımızda bir an olsun bile birbirimizden ayrılmazken iki ay nasıl da gelip geçmiş. O günleri gözlerimizle görerek bizzat yaşadığımızı sakın anlatmaya çalışma her şey birbirinin içine girdi hangi zaman gerçek, hangi zaman hayal hangi zaman düş, bunu bana nasıl ispat edebilirsin. Ayakların mı yerden kesilmişti aklın mı başından uçmuştu kendini bir kuş mu sanmıştın, ben gerçekten bir atmaca mıyım? Gönül göğünde mi süzıldüm, gönül bağına mı dalıp yüreğini alıp apardım? Aklının yüreğinle birlikte aynı hükme vardığı bir zaman diliminde bunu bana anlatabilir misin? Ya da ben o günleri yaşadım diye aklım ve yüreğimle kendimi ikna edebilir miyim? Yoksa yine mi sen diye seraba sarıldım? Eğer öyle olsaydı serabın kemiklerinden birkaç tanesinin kırılması gerekirdi? Belki serap da senin gibi her şeyi içine atıyordur. Bak yine kafam allak bullak oldu. Ayaklarım yerden kesildi, kanatlarıma hafif hafif rüzgâr deymeye başladı. Gönlünün göğünde uçmaya başladım, ne zaman gözünün önüne konarım bilmiyorum. Ama biliyorum senin de gözünle gönlün arasında beni beklediğini.

Seksen iki

- Bekle diyorsun bekliyorum, bekleme desen de bekleyeceğim. Beyaz bir kelebek gibi kollarında dönmek için bekleyeceğim. Sen ne kadar hayal-düş-gerçek arasına sıkışıp kaldıysan ben de senden farklı değilim. Bu yola nasıl girdik, nereye kadar gideceğiz ya da yol nerde bitecek, yol bitse de biz bitmeyeceğiz değil mi usta? Evet, ben de sanki iki ay öncesini dün yaşamışız gibi, yaşamamışım gibi bir halet-i ruhiye içerisindeyim. Öyle ansızın karşıma çıkınca neye uğradığımı şaşırdım, daha doğrusu şaşırmakla şaşırmamak arasına sıkıştım. Eğer şaşırmış olsaydım şu an kalbimin içinde olmayacaktın. Bu kalp öyle bir heyecana dayanacak kadar güçlü değil bunu biliyorum, bu yüzden yanımda derman taşıyorum. Ama bilmeni isterim ki senin sen olduğuna inansaydım o an kolların arasına yığılıp kalırdım. Sensen de sen değilsen de öyle bir gün yaşadık. Dersen ki aynı günü bir daha yaşayalım buna evet demek için çok düşünmem gerekir. Çünkü o vuslat anını kaldıracak bir kalbim yok, sen yine bir daha Allah izin verir de gelirsen ben yine bir önceki an gibi yaşayayım o anı ki kalbimin içinde rahat yaşayasın. Allah göstermesin belirlenen gün ve saate kendimi adapte edemem. Geleceksen de, gelmeyeceksen de gerçek gibi gelme. Bilmiyorum bu gün kendimi ya iyi hissetmiyorum ya da vuslata hazır değilim.

Seksen üç

- Aykız bu nasıl düştür, bu nasıl karşılaşmadır ki gerçek gibi ballandıra ballandıra anlatıyorsun. Aklınla aranda ecinniler dolaşmasın, git düşününü birine yordur, bana neden anlatıyorsun, ben bilseydim kendi düşlerimi yorardım ama bilmem. Bir de düşe mi kafa yorayım, hayırdır inşallah der geçerim. Aklın sıra bana misilleme yapıyorsan bu huyun huy değil. Neymiş efendim serapla görmüş. O görüşün de düşün de olmuştur mutlaka, yoksa ben kendimi bilmiyor muyum? Hem sen gözümün önünde olacaksın seni görmeyip serapa koşaçağım ha! Beni bıyık altından güldürme. Kafanı bu tür vehimlerle dolduracağına Aslı ablanla önce bir barış, git elini öp neticede o da insandır küçükler suç işler büyükler affeder, kalbi taştan değil ya. Deseydin ki 'bana aldığın divitin dolamalıgı dikip hediye olarak götürsem olur mu' desen olmaz mı diyecektim. Biliyorum çok hoşuna gitti. Önemli olan hoşuna giden bir malı başkasıyla paylaşabilmektir, nekes insanların yaptığı gibi olursak tuh bizim insanlığımıza. İstiyorsun ki her şeyi ben aklına düşüreyim senin aklın ne işe yarayacak! Herhalde yufka ekmeğin arasına sürterek yemeyeceksin! Yarın akşama kadar dolamaydı dikmiş olacaksın, er seher de yola çıkacağız, daha söz istemiyorum.

Seksen dört

- Ay usta ne olduysa birden bire kalbim daraktı, dışarıda mı dolaşıyorum evin içinde mi dolaşıyorum, her neye dokunsam içim cız ediyor sanki bütün bunları buraya sen yerleştirdin, parmak izlerine dokunuyorum, parmaklarının içi parmaklarıma yapışıyor, elimi ne kadar yıkadıysam çıkmadı. Aynaya bakıyorum sanki sen ayna olmuşsun da bana bakıyorsun. Ellerini uzatsan saçlarıma dokunacak, dudağını kıpırdatsan sanki gamzeme konacak. Bu gün sende bilmediğim bir hal var öyle olmasaydı ikide bir elimi kalbime götürmezdim sen bu kalbin içinde sadece Leyla olduğunu sanıyorsun değil mi, eğer öyle olsaydı kemikten kafesine çarpına çarpına kanat kalır mıydı sanıyorsun? Bak yazın son sıcakları bingıladağından kalbine doğru yansıyabilir, hadi neredeysen gel. Evin içi sensizlikle doldu, tir tir yokluğunu titremeye başladım. Gönül perdeni aryalıp benim taraftaki pencereden başını dışarı çıkar, kendinde olduğunu bileyim, yoksa bu evin içinde kendimi aramak zorunda kalacağım. Ay usta içimdeki kuşun vaveylasını duyuyor da duymamışlıktan geliyorsan aşk olsun. Beni böyle تنها koyarak kendini cezalandırmak istediğini biliyorum. Sen ne yaptın ki kendini cezalandırıyorsun, koy cezanın birazını da ben çekeyim, yoksa bir daha ceza çekmeye vaktim kalmayabilir; uçup gidebilir can kuşum ten kafesinden.

Seksen beş

- Ay Leyla bu gün söz orucu tutacağımı söylemişim unutmuş olmalısın ki sesimi soluğumu hissetmedin, ondan darakmış olabilirsin. Hem böyle kendini kapıp koyuverecek ne var, ardi astarı bir günlük söz orucu. Kendi kendime konuşmaya ihtiyacım vardı, bu da ancak oruçla mümkün olurdu. Her şeyi en ince detaylarına kadar anlatmak zorunda mıyım? Hem bu güne kadar en fazla hal diliyle konuşmamız gerekirken, durmadan dilimizi yorduk. Elbette yorgun dilde çıkan kelimelerin ya tadı olmuyor ya da kulağımız onca konuşma arasında yanlış anlaşılmaya matuf bir kelimeyi çıkarıp birbirimize bu kelimenin burada ne işi var diyoruz. Benim mektep medrese görmediğimi bile bile sarf ettiğim o kelimelerin hesabını soruyorsun. Ben bilebildiğim kadarıyla doğruyu anlatmaya çalıştığım halde sen akademik dil kullanarak ağzımı bantlıyorsun. Yine kendimle baş başa kalıp içimle konuşamadım. Ağzımın içinde dilimi geveleye geveleye kanattım. Baktım olacak gibi değil küçük dilim devreye girdi, oruç olduğumu unutup dilimi yemeye başladım, sonra şakır şakır yağmur yağmaya başladı. Yağmur kulağıma doldu ağzımın bandını ıslattı baktım ki kaçır yol kalmadı kana kana yağmur sularından içtim oruç gitti.

Seksen altı

- Ay usta söz orucu tutmak kolay olsaydı her şehirde bedestenlerin olduğu gibi bir de sukût çarşısı olurdu. Neyse bu ilk denemendi inşallah bir daha diline mukayyet olursun. Hava durumuna bakarak oruç tutarsın. Ay özür dilerim ağzımdan çıktı ne zaman istersen tutabilirsin. Ama bir şartla, kafana beni takmayacaksın. Biliyorum benimle uğraştığın zaman ikimiz de zararlı çıkıyoruz. Orucu bozmanın sıkıntısını sakın benden çıkarmaya çalışma. Er seher de Aslı ablalara gideceğimizi söylemiştin ben de ona göre dolamayı dikmiştim, hele bir geyip geleyim şöyle bir bak, say ki sen Kerem abisin ben de Aslı ablayım. İstersen daha gerçekçi olalım, ben helkeleri alıp pınar başına geleyim sen de orada gelip geçiyormuş gibi yap, ben seni bürüğümün altından çaktırmadan süzeyim sen de kızlara belli etmeden bıyığının altında gülümse. Bak orada kendime hâkim olamayıp üç beş müjgan oku atarsam ne yaralan ne de gülünce gamzeme dudaklarını titretme. Suyu doldurup keklik gibi sekererek eve dönerken bak bakalım dolama yakışıyor mu? Dersen ki hoşuma gitmedi, bunu ben giyerim Aslı ablaya başka bir hediye alırız. Ay usta söylemeyi unuttum gözlerime sürme çeksem ayıp olur mu? Evdekiler durumdan bir durum çıkarırlar mı?

Seksen yedi

- Aykız keşke âşık olsaydım, seni pınarın başında görsedydim. Sazı köyneğinden soyup zilini zil *bemini bem*, sinemde *müstekem* eyleyip pınar başındaki güzeller içinden seni şöyle tarif ederdim:

Keklikler çokuşmuş pınar başına
Gönül birden indi yirmi yaşına
Sanki seher şavkı vurmuş kaşına
İnce belli gözü karası güzel

Suyunu dolduran eyleşmez gider
Benimse sinemde gam talim eder
“Sürmeli gözlerin sürmeyi nider”
Saçları hörüklü sırası güzel

Kaşlarını neden yere yıkarsın
Göz ucuyla oğrun oğrun bakarsın
Korkarım ki cırnağını takarsın
Kavuşmaz sinemin yarası güzel

Divitin dolama sürünür yerde
Hasta ayağında ilacın nerde
Sakın salmayasın başımı derde
Bana gerek aklın yarısı güzel

Gamzen gül balası dişlerin inci
Nefesin eritir demiri tuncu
Kışa mı saklarsın dalda turuncu
Öze yüzün şavkı vurası güzel

Anan mı melekti sen peri misin
Sen onca güzelin de pîri misin
Sevene bahar mı zahmeri misin
De doldur helkeni töresi güzel

Yoktur yüreğimden başka sunacak
Var git artık ağzım dilim yanacak
Nutmum kuruyacak kanım donacak
Bulunmaz derdimin çaresi güzel

Seksen sekiz

- Ay usta iyi ki âşık değilsin, dün pınar başında sıra beklerken aşığın biri çıkıp gelmesin mi! Kızlar kikir kikir gülmeye başladılar, böyle olunca âşığın da kanı kaynamış olmalı ki annacımıza geçip sazı köyneğinden çıkardı. Ne yalan söyleyim gözümün kenarıyla aşığı süzdüm. Allah içimi biliyor dedim ki şimdi burada birini tarifleyecek. Acaba düş mü görüyorum hayale mi daldım diye birkaç kez yüzümü yıkadım, gördüğüm âşık, âşık değil sanki sensin. İçimden dedim ki 'Ay usta sende daha ne marifetler varmış da benden saklıyorsun' kendi kendimle soruşurken baktım ki kızlar bana bakıp kikirdemeye başladılar. Ben o ana kadar aşığın sözlerine kulak asmamıştım. Kızların bazıları sularını doldurup gittiler biz kaldık üç beş kızla. Bunlar da ha bre kikirdeyip dururken Menevşe: *"Ay Leyla kulak as âşık seni tarifliyor"* dedi. Hakka ten kulak astığımda gözü kör olası âşık beni tarif ediyor, helkeleri doldurduğum gibi oradan uzaklaştım. O ha bre peşimden bir şeyler söylüyordu. Ay usta, Ferhat abi koca dağı delip su getirmeye çalışırken sen kapımızın önüne bir su çekemedin. Git dağda taşa kenger kanat, kekik topla, meşe palamudu yığ, ne bileyim daha neler neler. Bu güne kadar ağzının içinden tek mi çift mi bir kelime çıkmadı, içinden geçenleri bir kere yüzüme aşkara söylemedin. Ne zaman söylemek istesen yutkundun kelime midene oturdu. Sustuğun zaman ağzını gülle açmak isterdim ama ona da sen yanaşmazsın.

Seksen dokuz

- Ay Leyla bu gün hava ne kadar bungundu. Sizin orada böyle miydi? Dünden beri kendime kapandım kaldım. Hele dün akşam aynaya bile bakmak istemedim sanki savaş tatbikatı gibi bir gün yaşadım. Akşam kirlenen yüzümü öz suyumla yıkadım. Gece uyku tutmadı. Aklımın, gözümün, yüreğimin önünden bir o yana bir bu yana gelip geçtin. İstedin ki ben bir şeyler söyleyeyim, bir şeylerden bir şeyler çıksın, sözün kapısını açalım. Benim dilim yaralı, senin dudağın mühürlü olmalıydı ki konuşmaya mecalimiz olmadı. Velhasıl kelam uzun bir geceydi. Uyandığında bedenim donağaç gibi olmuştu. Ne kadar kendime gelmeye çalıştıysam olmadı. Aslına bakarsan donağaç gibi olan gerçekten bedenim mi, düşüncelerim mi orasına da bilmiyorum, bildiğim tek şey kendimde olmadığım. Ay Leyla acaba seni görmek için gitmiş olamaz mıyım? Sen beni oralarda kendine yakın bir yerlerde gördün mü? Oralarda bir yerdesem bana bir haber gönderebilir misin?

Doksan

- Ay usta geçen gün buraya neden geldin diye sormak istedim ama dedim Kays'ım bu kılıkla buraya gelmez, elin aşığına yanlışlıkla sahip çıkarım sonra da 'gözün görmüyorsa kalbim de mi kördü' diye bana demediğini bırakmazsın diye aklımla yüreğim arasında gidip geldim. Pınarın başında benden daha güzel kızlar varken beni tariflediğinde bir iş vardı. Gülizar, Menevşe, Bahtıgül, Bergüzar, Alanur, daha hangi birini sayayım onlardan geçip beni tariflemenden anlamalıydım. Aklım mı şaştı, başım mı döndü de senin saz çalabileceği aklıma getiremedim. Herhalde yine benimle yarenlik ediyorsun, senin kendini kaybettiğini kim görmüş ki ben de göreyim, ne zaman nerede olursun onu bir Allah, bilir bir de kendin bilirsin. Gerçekten buraya gelseydin burada olduğunu kalbimden başka kimseye söylemezdim. Elin ağzı torba değil ki dikesin. O kadar uzak memleketten ta buralara 'Leyla için gelmiş' dedirtip de el âlemin ağzında çiğnenmemize müsaade etmezdim. Ay usta sana kırıldım desem yalan söylerim kırılmadım desem yüreğinde hissedersin. De ben ne yapayım şimdi. Gerçekten dün buradaydın desem diyeceksin ki 'peki peşinden o kadar dil döktüm neden kulak asmadın' buraya gelmedin desem seni yalancılıkla suçlamış olurum. Böyle durumlarda akılla mı cevap verilir yürekle mi? Bende akıl arıyorsan sana sağlık, yürek diyorsan o da senin yanında. Peki, ben ne mi yapıyorum, ne bileyim işte etimin içinde kemiklerimi gezdirerek kendi kendimi dolaştırıyorum

Doksan bir

- Ay Leyla günler mi birbirini kovalayıp gidiyor, biz mi samanın önünde yaprak gibi bir o yana bir bu yana savrulup duruyoruz. Bir bakıyorum uzansam ellerinden tutacağım, bir bakıyorum ellerim boşluğu yakalamaya çalışıyor. Tarifi imkânsız bir yalnızlığı yaşıyorum. Sizin orada esen bir rüzgâra içimi döküyorum. Parmaklarımı rüzgâra set yaparak, saçından kopan bir telin parmaklarıma dolanacağı umuduyla kendimi avutuyorum. İstedğim anda sesini duyabilirken, istediğim zaman nefesini duyamıyorum, gamzene bıyığının altından gülücük konduramıyorum. Bir bakıyorum ruhum ve bedenimle senin yanındaymışım gibi hissediyorum kendimi, bir de bakıyorum ben buradayım, ruhum ve yüreğim senin yanında. Bir de bakıyorum, sen ruhum ve yüreğinle benim yanımdasın ama ben o anda et ve kemik yığınından başka bir şey değilim. İstiyoruz ki her şeyimizle aynı anda aynı mekânda olalım ama olmuyor işte. Sensizlik bir karabasan gibi üstüme çökse biliyorum ki bütün karabulutlar uçup gözlerinin semasına konuyor ve ben daha kendimi kendime atmadan bir sağanak başlıyor, ikimizin de kulaklarına kadar yağmur doluyor.

Doksan iki

- Ay usta kaç zaman oldu yağmura yakalanmayı. Aynı anda aynı gönül topraklarımıza yağmanın dayanılmaz haz ve huzurunu birlikte yaşamak da bir lütuftur. Yüreklerin tunçlaştığı bir devirde, birbirimizin gözünden birbirimizin yüreğine yağmak ne müthiş bir şey değil mi? Ay usta bir düşünsene yıllardır böyle bir yağmura yakalanmamıştık. Bu yağmur sabaha kadar aralıklarla da yağsa gönül topraklarımız atılmış yün gibi kendine gelirden sonra da sür, can eksen canan biter. Sabah kendimize geldiğimizde belki de ebemkuşağı görürüz. Sen orada ben buradan koşarız, ebemkuşanığına doğru. Bak yorulmak yok, ben önce varırım da Leyla beni bekler, ya da ben geç kalırsam Leyla'nın canı sıkılır benim için kaygılanır düşüncelerine kapılmak da yok. Yolda çam sakızı çoban armağanı diyerek kenger kanatmak, ekşimen toplamaya kalkışma, gelirken sadece kendinle birlikte yüreğini getir. Saçlarındaki kırağları silkeleme imkânın varsa silkele, yok diyorsan, geldiğinde seni bir sararım, yaşının yirmisi ruhundan çekilir. Bak unutma aynı anda yola çıkıyoruz tam ebemkuşağının altında buluşacağız kim erken gelirse saçının sayısı kadar öpüş kazanacak.

Doksan üç

- Ay Leyla otur oturduğun yerde. Nereden çıktı bu ebemkuşağı atında buluşma muhabbeti. Buluşacağız da ne olacak. Bak ne güzel sen benim bulutlarımı aşıyorsun, ben senin. Hele topraklarımızı sürelim, ben ekince sen bitecek misin, sen ekince ben bitecek miyim? Daha ne zamana kadar damarlarımızda delikan dolaşmadığını aklımıza ulaştıracağız? Kim demiş insan kendini hangi yaşta hissederse o yaşta diye. Ben kendimi yirmi yaşında hissetmeye çalışıyorum sen on sekize inmeye çalışıyorsun. Söz konusu yaşlarda olsaydık bırak ebemkuşağının altında buluşmayı, sen oradan ben buradan uçtuk muydu ebemkuşağının en üstüne konardık. Yola çık diyorsun çikalım ama mehter takımı gibi iki yürüyüp bir dura dura ne kadar zamanda varabiliriz orasını Allah bilir. Ne yapalım, çikalım diyorsan yolculuğun meşakkatine de katlanacağız demektir. Hem atalar: “Deveye binmek bir ayıp, inmek iki ayıp” demişler. Ama binmenin ve inmenin neden ayıp olduğunu sorarsan bak orasını da bilemem. Yola aynı anda çikalım diyorsun o aynı anı nasıl denk getireceğiz. Tavuk kırkımından önce mi, sonra mı yola koyulacağız ya da göçmen kuşlar sılalarına dönerlerken mi çıkacağız? Sorduğum sorulara bak, yol boyunca birbirimize soracağımız, soramayacağımız bir sürü soru varken kafamızı gereksiz sorularla meşgul etmeyelim.

Doksan dört

- Ay usta yola çıkıyoruz değil mi? Yanımıza doğru dürüst bir şey almadık, ağızımızın tamamı yüreğimiz kadar. Ya yolda acıkır kendimizi yemeye başlarsak, bunları hesap etmeden karar verdik gibime geliyor. Estağfur tövbe, estağfur tövbe, kör şeytan lanet eline yüzüne, cehennem ol git başımdan, aklımla arama vesvese fakları kurma. Ya Allah Bismillah deyip yola çıkmazsan böyle olur işte. Usta dur bir solukta eve koşayım güzelce bir abdest alayım, iki rekât namaz kılayım, sabır libasımı giyeyim hemen geri yola koyulurum, merak etme bu açığı kapatırım... Oh be hayat varmış, şimdi daha zinde bir yürekle yola koyulabilirim. Gördün ya usta gözünü açıp kapayınca kadar döndüm işte. Hani gemilerini Endülüste yakan Tarık kaptan gibi taşı tarağı, pılı-partalı olduğu gibi bıraktım kapıyı çekmeye gerek görmeden yola koyuldum. Artık kurtlarla kuşlarla yoldaşlık edeceğiz. Ay usta bak bak yüreğimin üstünde kelebekler uçuşuyor, bak bir keklük kumda eşiniyor, bir ceylan gözleriyle konuşuyor, bir ağaçkakan harıl harıl yuvasını deliyor.

Doksan beş

- Sen yüreğinle konuşuyorsun ya, konuştuğunu zannettiğin mahlûkatın yüreğine öykündüğünü bilmiyorsun. O ceylanın gözleri senin gözlerindi. Yola O'nun izi ile başladın ya, O'ndan iyi dost-arkadaş aramana gerek yok. Sen yolunda olduğun müddetçe O, karanlıkta önünü gün ışığına çevirir, taşlar ayağının sesini duyanda top-rağa gömülür, dikenler kokunu hissetse kendilerine batarlar. Çamların arasında esen rüzgâr bütün makamları ezbere bilir. Kavaklar boyunlarını bükerek selâma dururlar. Keklikler kumda eşinmeyi bırakıp her biri bir kayanın başına çıkıp kendi bölgelerindeki kekliklere seslerini ulayarak avcılarının yolunu değiştirirler. Bir turaç rüzgârı peşine takarak tüm kuşlara yolun üzre ötmeleri talimatını verir. Her sümbül bir yerden boynunu büküp '*beni koklasa*' diye morarır. Bir çoban kuşluk vaktinde yolunu bekler ki '*Leyla bacıma bir kırba süt sağam, dört büküm ekmeğimin üçünü, naylon torbadaki kaymağımın tümünü vereyim de tuz eklemek olsun*' der. Ne bileyim, inekleri, danaları büvelek tutmaz, tor tosunlar kayışlarını yarmaz, anaç üveyikler yumurtalarına daha fazla ısı verme telaşına düşer, bir yaban armudu 'inşallah benim gölgemde konaklar, dallarımı üzerine eğdirir; yetenlerimin tadına baktırırım' der. Bir âşık Malatya dolaylarına giderek sazın tellerine dokunur:

*“Bir ay doğar ilk akşamdan geceden
Şavkı vurur pencereden bacadan
Uykusuz mu kaldın diünkü geceden
Uyan uyan yar koynuna al beni...”*

diye sesine asıldığıında ben de senin kadar yol yürümüş olurum.

Doksan altı

- Ay usta sana kaç kez dedim kalbimiz aynı anda vuruyor diye. İnanmıyorsan kalbini kalbimden tarafa tut. Yok yok yanlış söyledim, benim kalbim sende senin kalbin bende atıyor. Benim de kulağımın dibinden üveyik gibi bir türkü havalandı:

*“Yine gam yükünün kervanı geldi
Çekemem bu derdi de yavrum bölek seninle
Eremem lokmana çaresiz kaldım
Çekemem bu derdi de yavrum bölek seninle*

*Bağımıza gazel düştü güz oldu
Geçti bu vakitler yavrum ne de tez oldu
Derdin binbir iken binbeşyüz oldu
Çekemem bu derdi de yavrum bölek seninle”*

İçimden öyle geçiyor ki şu an gözyaşından çay demlemiştir iç babam iç, iç babam iç. Aşk olsun bir günden bir güne çaya davet etmedin. Ben de demlersem seni çağırmam. Genceli Nizami atama uğrayıp yola öyle devam edeceğimi söylemeyi unutmuşum bağışla. Sen de hazır yola çıkmışken Bağdat'a uğra Fuzuli atayı gör, Kerbelâ'ya uğra sor Ali efendimize nice türbedarlık yapmış, Hasan ağamı, Hüseyin ağamı da gör. Fatma ebemi de unutma. Bir daha böyle uzun yola çıkmaya ne vaktin olur ne de ömrün buna kifayet eder. Kâh Dicle kıyısında kâh Fırat kıyısında türkü yaka yaka yola revân olursun.

Doksan yedi

- Aykız birden bire üzerime sensizlik çöktü, sanki yolunu şaşıracağını, yüreğinden uzaklara gideceğini diye bir sıkıntı bastı. Hava mı bozdu, üşümeye başladım, kalbimin üzerindeki bu ağırlık da neyin nesi? Elini kalbinin üstüne koymuyor musun, hissetmiyor musun ne halde olduğumu. Bak gözümün göğünde kara bulutlar dolaşmaya başladı. Ben mi bulutları çok seviyorum bulutlar mı beni bilmiyorum. Sizi gidi bulutlar, buldunuz yağacak coğrafyayı. İsterseniz uzak akrabalarınıza da haber gönderin ne kadar kalabalık olursanız olun ve kaç gün yağmak isterseniz yeter demem. Söyleyin yoksa siz rahmet ayının okuntuları mısınız? Hoş geldiniz şereflendirdiniz talihimi. İstedığınız kadar kalabilirsiniz hatta Ramazan bayramına kadar soluklanmadan yağabilirsiniz bilakis memnun olurum. Yıllardır şerha şerha yarılan topraklarım ya bire bin veren mümbitliğe kavuşur ya da sürekli çeltik tarlasına dönüşür. Hiç önemli değil önemli olan rahmetin inmesi, abad olmak da harap olmak takdir-i ilahînin işidir. Haydin artık silkelenin kendinize gelin, görmüyor musunuz avuçlarımı açtığımı. Yüzümün atlasında ıslanmadık yer kalmasın. İster çisil çisil, ister sağanak halinde, isterse bardaktan boşanırcasına ama yağın yeterli.

Doksan sekiz

- Ay usta bu gün sende bir hal var içim burkuluyor, kalbimdeki kuş tedirginleşti. Ah sesini kulağıma bir akıtabilsen biraz kendime gelebilirdim yoksa bu kuş göğüs kafesime çarpar durur kanatlarını. Yolun meşakkatine mi yanayım, sensizlikten canım burnuma gelir ona mı yanayım? Desene aycanımusta yanmanın başka şekilleri de var mı? Dün gece gözüme uyku girmedi. Bir ara asumanda yıldızları sayayım belki uykum gelir dedim, baktım saydıkça sayasım geldi. Milyardan sonra yanlış saymaya başlayınca saymaktan vazgeçtim. Samanyolunda düğün alayını seyrettim. Gelinle damat el ele tutuşmuşlar sanki bana doğru geliyorlardı. Ay bir de baktım ki elimde tutan sensin o telli duvaklı benim. Neyse eve gittik aradan yıllar geçti ekiz oğlumuz oldu. Aradan beş yıl geçti, adı Gurbet olan oğlum *'ayana nedi atama desende bir tane kız kardeşimiz olsa fena olmaz, yüreğini öptüğüm ayana yarın atama söyle Gurbet oğlun böyle diyor de. Eğer saçlarımı okşayıp gülümserse dediğini anlarım yoksa ben açıktan açığa bize bir tane kız kardeş gerek derim.'* Of bak yine uykum gelmedi.

Doksan dokuz

- Sana bir türkü yaksam sende yanarsın. Mızrap düşer elinden, teller parmaklarını kanatır. Nerede kaldığımı merak ediyorsun değil mi? Yoldayım şu an dinleniyorum ve uykudan önceki ezan gökleri vuruyor. Kuşlar kanatlarını omuzlarına gömmüş uyuyorlarken gözlerim hâlâ kırmızıda duruyor. Ömrümden geceleri atsam saçlarımdaki beyazları atamam, kanım damarlarımda çavlan olmaz. Gecenin kulağına sesimi akıtsam sen orada sesimi işitemezsin. Yüreğime ne güzel tohumlar ekiyorsun. “*İnsan âlemde hayal ettiği müddetçe yaşar*” demişler. O günler belki yarınların arkasında gam dağlarını tırmanarak vaktimize doğru yol almakta ya da biz her hangi bir vaktin kavşağından son düzlüğe girerken bir de bakacağız ki ebemkuşağı bizi beklemekten renklerini asumana çoktan uçurmuş, ondan sonra da ne zaman yeryüzüne hilal olacak, hangi coğrafyada görülecek ara dur işin yoksa.

Yüz

- Aman usta dur gözünü seveyim ne sazın tellerine dokun, ne de sözün kapısını aç. Gönül sazını eline alınca elim ayağım uyuşmaya başlıyor. Sanki bir tel kopacak ya da teller tutuşacak diye ödüm kopuyor. Çoğu gitti azı kaldı. Yarın yüreğini yüreğimin üstüne koyanda ikimizin de kanı kıpır kıpır edecek, yıllar sonra da olsa baharı hissedeceğiz. Ay usta düşünsene hayata yeniden merhaba demek senden çok beni heyecanlandırıyor. Saçlarımızda yeniden kavak yelleri esecek, belki de alnındaki kırışıklıklar uçacak ikimiz de yaşlarımızın yarısı kadar genceleceğiz. Sen bana can diyeceksin ben sana canım diyeceğim canımızda can bitecek. Of bak yine geçenki düşünceler kapımı çalıyor, halimizi kendimizden başka kimseye anlatamıyoruz. Kendi kendimizle konuşunca da aklımızla aramızda sorular mekik dokuyor, sonra sorular sorunların içine giriyor cevapla cevaplayabilirsin. Bak yine başım ağrımaya başladı, neden ağrır? İşin kötüsü onu da bilmiyorum. Bildiğim tek şey varsa sensizlikten ne yaptığımı bilmiyorum ne de yediğimde tat alıyorum ne de ne bileyim ney...

Yüz bir

- Aykız bu gün günlerden hangi gündü haberin var mı? İyi ki günleri sayma alışkanlığımız yok, eğer bir saymaya başlasaydık saatin akrebi yelkovanı sokar, bu gün takvimlerden yırtılmazdı. Sesinin yüreğime akışı ve bir kareye aynı anda düşmemiz ve kafamızda bir sürü “acaba” kelimesini alt alta sıralayıp rüya mı, hayal mi, gerçek mi olduğuna inanmadığımız günün üstünden bu gün tam üç yüz altmış beş gün geçti. O gündür, bu gündür saçlarıma hâlâ kar yağıyor, aynaya bakmaya korkuyorum. Kaç kez bu korkuyu yüreğimden söküp atmak istediysen korkum katlanarak büyüdü. Geçenlerde yüreğim çekip oralara götürdü, oturduğumuz yere oturdum içimle konuştum. Sana o gün diyemediklerimi hayaline dedim. Birden hava karardı köprüden geçerken korktum, sonra bir kareye düştüğümüz yerde gözlerime söz geçiremedim, yıkadım yüzümü güzelcene. Dönüp dönüp baktım anı resimlediğimiz yere. Ürkek tebessümünle hâlâ orada ‘gel yanıma dur’ diyecekmişsin gibi bekliyordun. Biliyorum şu anda senin de için burkuluyor, sen de oranın resmini gözlerinin önüme getirdin. Bana bir şey söylemek istiyorsun, ben sana bir şey söylemekle söylememek arasında gidip geliyorum. Sen yüreğini dilinin ucuna getirip yüreğimi yanına katarak bedenimi peşinden sürüklüyorsun. İçimde gürül gürül sevgi akıyor, dilimizle halimiz arasına sıkışıp susuyoruz. Sustukça konuşmalarımız uzuyor, sustukça uzakları yakınlaştırıyoruz.

Yüz iki

- Of sensizlik kara bulut gibi çöktü yüreğime. Bak bu gün yeni bir yıla girdik, say ki sevdaya yeni kuşandık, kuşlarımız çekilen kanatlarının yerine yenilerini döktü. Can diyende can olduk, aynı acıları paylaşarak azalttık, aynı anda sevincimizi çoğalttık. Sana gelen bulut bende sağıldı, bende uçan tebessüm yanağına kondu. Korkuların üstüne birlikte yürüdük, efkâr barometremiz birlikte yükseldi, düştü, dua kuşlarımız aynı semada buluştu. Ferhat abiyi sende tanıdım, Şirin oldum, Aslı ablaya özendim, Keremim oldun. Olman gerekeni oldun, her şeyim olmana az kaldı. Hem sen söyledin sabrın nahif bir fidan olduğunu, geç yetişeceğini ve meyvesinin tadından yenmeyeceğini de söyleyen senin, ne tez unuttun. Neredeyse yerini bana bırakacaksın, sabır usta sabır. Ah bir bilsen o sabrın meyvesini yemek için nasıl da ağzım sulanmaya başladı. Hadi artık bu güne dönelim, hâlâ dünde duruyorsun. Yol uzun, zaman kısa, o beş günlük hayatın kapılarına dayanmak için her gün yeni bir şevkle yola koyulmamız gerekiyor. Yol ehli olmadan yoldaş olunmayacağını senden öğrendim.

Yüz üç

- Can çiçeceğim ne kadar sakin olmaya çalışsam bir de bakıyorum ki başıboş bulutlar eğleşecek bir yer bulamadıkları zaman gelip gözlerimin göğüne seriliyorlar. Hele akşam olunca bu gün ılıman bir gece olsun, yıldızlarla sohbet edeyim, Zühre'nin, Ülker'in halini hatırını sorayım, Çoban yıldızına takılayım, Kutup yıldızıyla şakalaşayım istiyorum ama olmuyor işte. Yağmursuzluktan yüreğim şerha şerha yarıyor. Yağmurlu gün de güneşli gün de O'nun elinde. Nasıl ki senin yüreğini yüreğime aşladıysa ve aşk adında bir meyveye durdurduysa bulutlarımızı da aşılایınca belki meyve biraz daha olgunlaşıp tadına doyumsuz yetkinliğe erecek. Aycanım aslında bunlar olması gereken sıkıntılar ama neticede insanız canımız yanıyor, doğru olanı can yanarken bile bu yangının tadına varmak, biz hasretten tutuşurken bizim dışımızda bir sürü insan başka bir dünya derdi ile tutuşuyor. O zaman bu derdi sevmeliyiz. Allah göstermesin ya ayrılık derdi olsaydı anamızdan emdiğimiz süt burnumuzdan gelmeden burcu burcu toprak kokusunu hissederdik.

Yüz dört

- Can yoldaşım bu nasıl aşk böyle, her gün közlerin üzerinde yürüyoruz, öbür gün sanki ayaklarımız yerden kesiliyor kanat kanada oluyoruz. Ne zaman acı, ne zaman sevinç kapımızı çalacak bilmiyoruz. Bak bu gün ayaklarım nasıl da yerden kesildi sanki bir zümrüdü ankeyim. Kollarımı her açıp kapadığımda sana doğru uçuyorum, sen hâlâ yollarda eğleşiyorsun. İnşallah yarın bir gün senin de yüreğine güzel bir haber muştulanır sen de aradaki açığı kapatmış olursun. Ah her gün böyle uçabilsem bir iki güne kalmaz Gence'ye varırım. Aycanım sen neredesin? Mut'a yaklaştın mı Karacaoğlan'ın ruhuna "*üç gulfi bir elham*" okumadan geçme, bak işin rast gitmez benden söylemesi. Senin yolun daha uzun ama düz yol. Hatay'dan geçip Halep'e Şam'a Bağdat'a, Kerbelâ'ya sonra da sür Diyarbakır'a. En iyisi ben biraz yavaşlayayım, senden önce ebemkuşağına kavuşursam bir de gözümü yollarda süründürmeyeyim, çünkü sen gözlerimden kalbime doğru epeyi yol alacaksın. Dedim ya senin işin daha zor. Hadi canyoldaşım kendini toparla yürüdükçe yollar kısalır, yollar kısaldıkça yüreğin dinginleşir.

Yüz beş

- Yoldayım cançiçeğim tüm ruhumla yola çıkmışım ramazanla birlikte orucun tadını çıkarıyoruz. İşin doğrusunu demek gerekse tam manasıyla o tadı ruhumda hissedemiyorum. Ramazanla yoldaş olacağımı aklıma getirmemiştim. Ramazan yolumun üzerinde beni bekliyormuş bu gün yolculuğumuzun kaçınıcı günündeyiz doğrusu onu da bilmiyorum, yürüyoruz işte Bayram'a varıncaya kadar birlikteyiz sonrası Allah kerim. Şu an uykunun kollarına atılmış olmalıydım atılamadım. Birazdan gönül davulcularım kapında olacak, sahur için uykudan feragat etmeni isteyecekler. Ay canım sen uykudan uyanmaya hazırlanırken içim kıpır kıpır ediyor muhtemelen ilham kuşları gönül pencereye doğru kanat vurarak geliyorlar. Gözlerinin bebeği ağlıyor sanki. Belli ki ya uykusuzluktan ya da hasretten dumanı tütüyor. Sen neredesin içinden dışına yürüdüğün oluyor mu, düşlerine giriyor muyum, hayalini koluma takıyor musun, efkâr durumun nasıl, gam dağlarını aşabildin mi, yolculuktan hoşnut musun, sabır fidanın kaç santim büyüdü, yürürken önünde keklikler parlıyor, üstünde turnalar uçuyor mu? Gözlerine ara sıra bulutlar misafir oluyor mu? Oluyorlarsa onlara ikramda kusur etmiyorsun değil mi? Bak yine içimden bir türkü kervanı geçiyor birkaç saat sonra sana da uğrayabilirler.

Yüz altı

- Ay usta bu türkülerin sözleri gam dağlarından mı yayılır, bu buruk tatla som acı tellerin içinden geçerek mi dilin ucuna gelir ve dudığımızı dağlayarak yüreğimizi hallaç gibi atar? Ruhum darakıyor, kalbim sıkışıyor, iyi ki bu sultan aydayız, iyi ki dua anahtarlarımızla kapıları açıyoruz, ya bir de dışarıda kalsaydık ya da kapımız penceremiz olmasaydı yüreğimizi sokacak sığınağımız olmasaydı ne yapardık acaba? “Allah insana kaldıramayacağı yükü yüklemez” ilkesinden haberdar olmasaydık ne yapardık bilmiyorum. Gündüzleri iyi kötü yol alıyoruz ama geceler uzadıkça uzuyor. Off başımı sinene koyunca deliksiz uykuya dalacağım zamanları düşünsem aklımla aram açılacak. Her halükârda aklımızı muhafaza etmek zorundayız. Bazı meseleleri aklımızla tartmaya çalışınca işin içinden çıkamıyorum ama o anda yüreğim devreye giriyor kendimi toparlıyorum. Avuçlarıma konan kuşları suladıktan sonra salıyorum asumana. İşte o anda sanki uçan kuşlar değil de benmişim gibi hafifliyorum. İyi ki insanım yüreğim var yüreğimin içinde sen varsın, sevgin dünyanın her tarafını dolduruyor. Gözlerimi kapayarak başımı sinene koyuyorum sen sıkıca sarıyorsun sıcak nefesin yüzüme dokunuyor şükürle kapatıyorum gecenin kapısını.

Yüz yedi

- Ey bütün zamanların sahibi, yüreğimizden geçenleri ve geçecek olanları bilen, benim üzüntümü onun yüreğine ilham eden; Sana hali pür melalimizi ne kadar anlatmaya çalışsak bir o kadar anlatamadıklarımız kalır. Sözün bittiği kelimelerin içinin boşaltıldığı bir zaman diliminde yaşıyoruz. Sabır fidanımızı kurutmaya çalışıyorlar ama biz yılmadan usanmadan o fidandan meyve alacağımız zamanların hayaliyle her gün biraz daha gayret pusatlarımızı kuşanarak ihsan kapına dayanıyoruz. Bizi kendimizden emin kıl direncimizi arttır, sevdamızı çoğalt, korkulardan uzaklaştır, kavuşmanın kapısını ara. Bunca zamandır yarım elma gibi hayat sürdürdük sen bizi tümleştire, ağzımızı tatlandır, canımıza can, kanımıza yeniden taze kan yürüsün. Ayrı coğrafyalarda ama aynı göğün altında birbirimizin yüreğinden tüterek haberleşiyoruz, bizi aynel yakın et, sana kullukta kusur etmeyecek erdemlerle donat, insan ormanında fırınları tutuşturacak kütüklerin arasına katma bizi. Yüreğimizi bereketli kıl, bize bizden yağmur esirgeme, dua kuşlarımızla gönderdiğimiz hal beyanımızdaki eksiklikleri cahilliğimize say, bizi bağışla. Sen azı çok edersin çoğu bir kalemde silersin. Darası alınmış dualarımızla rahmet kapından içeri sal, içimizi dışımızın kölesi etme, sevdire bizi “en sevgili”nin yüzü suyu hürmetine. Senin mülkün tarifile anlatılmaz, tarifi imkânsız yalnızlıklara terk etme bizi, sözümüze sahip çıkmayı nasip eyle âmin.

Yüz sekiz

- Aycanım ne bereketli yakardın ki bu gün ikimiz de kendi yağmurlarımızla iftar ettik. Yemekleri mi yedik yemekler mi bizi yedi, nasıl sofraydı? Her gün hurma ile tatlanan orucu bu gün gözyaşıyla açacağımızı nereden bilebilirdik. Bu günde de bir hikmet var. Biliyorum iftar vakti çatana kadar ıslandın, güzelcene yıkadın ruhunu. Keşke gözyaşlarım sinene aksaydı belki içinin yangını biraz sönerdi. Ne yapalım her istediğimiz aynı anda olmuyor. Sözde durmanın özde kalmak olduğunu biliyoruz ya daha ne isteyelim sahibimizden. Gözlerin yanıyor değil mi 'evet yanıyor' canım demek istiyorsun ama sesini ulaştıramıyorsun. Sesin bana ulaşmasa da yüreğini yüreğime yasladım seni inliyorum. İnanmıyorsan kulağını yüreğinden tarafa dönder, kalbinin ritmik atışlarını alfabeğe çevir, senin bana söylediklerinin daha fazlasını ben sana söylüyorum, inan buna. Bak gece devrildi, gözlerinin bana ne kadar gerek olduğunu defalarca söylemiştim. Zor bir imtihandan geçiyoruz sabrın meyvesi öyle elini uzatınca koparacağın cins-ten değil. Haydi, kaldır gözlerini gözlerimden, sabah daha zinde bir yürekle yola koyulmamız gerekiyor.

Yüz dokuz

- Ay canım saçlarıma kar yağıyor üşüyorum. Canınla sarmadan yüreğimin titremesini durduramayız. Zor bir dönemeçten geçiyoruz, etrafımızda bir sürü böh-tan kuşu ötüp duruyor, biz sadece avuçlarımızdaki dua kuşlarını uçurarak yolumuza devam etmek zorundayız. Bizim işimiz onları dinlemek değil aklımızın ve yüreğimizin açtığı yoldan vuslat anına doğru her gün yeni bir azimle yürümekten başka bir seçeneğimiz yok. Biliyorum yol kısaldıkça hasret uzuyor, heyecanımız çoğalıyor gönül kafesimizdeki can kuşları bir an önce kanat kanada olmak içim kemik kafeslerini kırmaya çalışıyor. Aycanım çok zamandır sen de gözünü gözünün üstüne koymuyorsun. Gündüz hayalinle yürüdü-ğüm yolları gece düşlerinle yürüyerek kalbini kalbime yaslamak için kafa yoruyorsun. Eskiler sayılı gün tez geçer demişler bak bir zamanlar sayıya bile vurmaya düşünmediğimiz zamanlar yıldan düştü, ayları saymaya başladık. Yarın bir de bakarsın ki günleri saymaya başlayacağız. Daha dün sabır fidanının adını bile bilmezken bu gün o fidan çiçek dökmeye hazırlanıyor. Allah gönlümüze sevgiyi koydu koyalı yarım elma gibi her gün biraz daha tüm olmaya çalışıyoruz. Hiçbir şey için zaman geç değil, yeniden hayati selâmlamaya ve yeniden taze bir besmeleyle dünya coğrafyasının bir yerinde buluşacağız. Yüreğimiz kavi bahtımız açık olsun. Âmin

Yüz on

- Ay usta artık geçen günlerin çetelesini tutmuyorum. Her geçen günün ardından gül kokulu seherin gelmesi için dua ediyorum. Yüce Rabbim dualarıma icabet edersine sabahın ilk ışıkları ile birlikte hasretini içime salıyor, sanki seni içime çekiyor, gün kızıla boyanana kadar yüreğimin bahçesiyle uğraşıyor, acıları yoluyor sevinçlerini temizliyor, gözlerimden suyunu eksiltmiyorum. Allah izin verirse sana üç tomurcuk dökmeyi düşünüyorum. İçin titredi değil mi evet benim de içim titredi. Dua ve gözyaşlarıyla büyüttüğümüz sabır fidanı meyveye durmak için yazı nasıl içine çekiyor, damarlarıyla yüreğimize nasıl sarılıyor Allah bilir. Ne zamandır gönlümün göğünde turnalar geçmiyordu. Bu sabah ilk turna katarı ile sana yüreğimin arzuhalini gönderiyorum. Zamanın çetelesini tutmuyorum artık. Ama yüreğim her an seninle birlikte atmaya devam ediyor. Bir bakıyorum kızıla boyanmış gün gibi hüzünleniyor, bir de bakıyorum ki seherle birlikte kokun doluyor yüreğime.

Yüz on bir

- Ay canım bu gün gönül sazımın köyneğini çıkarıp zilini zil bemini bem edecektim ki parmaklarım sineme dokunur dokunmaz tellerin birisi koptu. Bunda da bir hayır vardır inşallah deyip sazı tekrar köyneğine koydum. Hava birden bire karardı, ne kadar başıboş bulut varsa toplandı. Bir de baktım ki gönül topraklarım şerha şerha dudaklarıyla su ilahisi söylüyor. Ben de içimi kapıp koyverdim, yüzümü gözlerimin ihtiyarına bıraktım. Çısil çısil bir yağmura yakalandım. Yağmur kesilir gibi olduğunda da kendime uzandım ama hâlâ kendime gelebilmiş değilim. Hem ruhum hem bedenim hiç bu kadar sancımamıştı. Karnım aç, azığım yanımda ama elim bir türlü ekmeğe gitmiyor. Daha dün çaldığım sazın bu gün birden bire telinin kopmasına hâlâ bir anlam verebilmiş değilim. Neyse kendimi toparlamam gerek, ilk defa tel kırılmıyor ki. Sazdır teli de kırılır akordu da bozulur. Kul yapısı elbette kırılacak. Sen kendine sahip ol Allah'ın izni ile kendimi toparlarım. Allah insanın dünyada nasibini kesmeden tenini toprakla buluşturmaz. Yolumdayım ve toprağın üstündeyim. Yarın yine gün doğacak, bir gün daha düşecek ömür takvimimizden. Sabah ola hayrola.

Yüz on iki

- Ay usta yol ehli nasıl olunur sen anlatmıştın, ne zaman kendinden dışarıya çıktıysan ya başıboş bulutları toplayıp getiriyorsun, ya da gam dağına yaslanıp içimin yangınıyla dudaklarını dağılıyorsun. Allah aşkına toparla kendini. Yol kısaldıkça hasreti çoğaltıyorsun. Ben de senin günündeyim. İnsan bu kadar kendini kapıp koyvermez. Bak birkaç günlük yolum kaldı Gence'ye geldim oldum. Nizamî atamın kabrine uğrayıp, yolumuzun yol olduğunu, ruhunun ruhuma zindelik vermesini rica edeceğim. 'Candede bak bilmem kaçınıcı göbekten torunum, bu yolu sen açtın, seni okuyarak bu hikâye nesillerden nesillere sürüp gidiyor, ne sen bu yolun ilk yolcusu ne de biz son yolculu olacağız. Aşk tüm zamanların ilk mayası, biz de bu mayadan gönlümüze çalabilecek kadarını alıp iki ayrı bedende bir can çiçeği dökmek ve dünyada nasibimize düşenleri devşirip yerimize başkalarına bırakmak için yoldayız' diyeceğim. Ay usta içimden böyle geçiyor ama söyler misin Leyla nerede yatıyor, asıl onu ziyaret etmem gerekmez miydi? Yoksa böyle bir karşı cins Nizami dedemde mi Leyla olmuş? Leyla diye birisi gerçekten yaşamış mı? Ay usta bak benim de kafam karıştı, senden huy mu kaptım ne!

Yüz on üç

- Ay Leyla Dicle Bağdat'tan geçti geçeli bu kadar bulanık akmamış, bu kadar gâvuru ve gâvurluğu görmemiş, Kızıldenize içini boşaltmamıştır. Ayaklarımla yapamayacağım yolculuğu yüreğimle yapacağımı nereden bilebilirdim. Sakın bana Kerbelayı sorma, tekrar kanatma o yarayı. Ali efendimizin yüreğimize dokuduğu kumaş yıllar geçtikçe sağlamlığından hiçbir şey kaybetmiyor. Fadime anamızın kuzularını da sorma. Gözünü kapa ruhunu dudaklarına yığ ellerini yüreğinin üzerine ko, onlarla konuştuğunu hissedersin. Bize aşkın yol haritasını çizen Mehmet Fuzulî'ye de uğrayacaktım değil mi? Yanımda Taşlıcalı Yahya Bey mi var, Bağdat'ı yüreğimizle biz mi kuşattık. Bak yüreğimle ol türbedarın yanındayım yıllarca bekçilik yaptığı yerdeyim.

*“Bende Mecnûndan füzûn âşıklık istidâdı var
Âşık-ı sâdık benim Mecnûn'un ancak adı var”*

diye yüreğimi terpediyor. Dudaklarımda yemlediğim kuşları avuçlarımdan asumana savuruyorum. Sözün bitiği yerde susmanın derinliklerine dalıyorum. Dicle hüznünü kıyılarıma çarpa çarpa akmaya devam ediyor.

Yüz on dört

- Ay usta günlerin çetelesini tutmuyorsun değil mi? Şayet tutuyorsan hiç tavsiye etmem. Kalbinle dost kalmak istiyorsan öyle here-heçe kafanı takma. Bak geçen gün düşümde ne gördüm: Sen düğün hazırlıklarına başlamak için bize geldiğinde benim düğünüm kurulmuş, gelin odasında hazırlıklar yapılıyor, gelinliğimi giymişim altın akçe takmışlar o anda birden başım ağrıyor, 'başım ağrıyor biraz uzanayım' diyorum. Bir başka odaya geçip gelinlik tacını başımdan çıkarıp uzanacağım sırada elinde iri bir bıçakla sen içeri giriyorsun. Boynuma takılan altınları aldığın gibi yere çalıyor sun. O an yanımda yengem "Ayhanım ne yapmak istiyorsun" diyor ben de asıl sevdiğim geldi ben onunla gideceğim diyorum. Sen oradakilerle kavgaya etmek istiyorsun, ben seni bırakmıyorum. 'Ay usta senin olursam onlar hiçbir şey yapamazlar al götür beni buralardan' diyorum. Sen elimden tutup yola koyulduğumuzda uyanıyorum. Of bu nasıl düştü, Ay usta sen hiç böyle düş gördün mü?

Yüz on beş

- Aykız ben seni hiçbir zaman düşüme çağırmadım ki. Ne zaman uzaklara baksam bana doğru koştun, ne zaman gözlerimi kapatsam sen beyaz bir kuğu gibi gönül havuzumu yarararak bana doğru yüzdün. Bak gözlerimi kapadım. Aycanım peşindeki ceylan sürüsü de neyin nesi? Sen ceylan çobanı mısın? Geri dön de bir bak, az dinlen kimisi elini, kimisi ayağını yalamak isteyecek. Hele birisini tut da yüzünü okşayarak gözlerine bak. Senin mi gözlerin güzel, onun mu? Allah'ım bu nasıl göz diyeceksin ceylanın gözünde kendi gözlerini gördüğünde. Haydi, yerden ot kopar elini ayağını yalamak isteyenlere ikramda bulun. Ha öyle aferin sana. Bak nasıl da gözlerinin içindeki gülümsemeyi fark ettin. Ay canım aynı şekilde karşılık ver, başını sinenin üstüne koy yüzünü okşa. Of içim gitti, sanki bir yastığa baş koymuşuz da saçlarını benim okşamam gerekirken sen sümbül kokan nefesini yüzüme hohluyor, parmaklarını keklik gibi sinemde sektiriyorsun. Aykız aklını başına devşir, daha Allah'ın adını anıp Peygamberin kavlini demedik. İçimizden geçenleri Allah biliyor ama içimizden de insanlara söz etmemiz gerek. Bir yastığa aşkara baş koyacak, can diyende can, yeniden yalancı dünyanın kapısını aralayacaksa, sürgünümde sürgün olacaksa, iki bedende bir can tohumu yeşerteceksek....

Yüz on altı

- Ay usta kalbin yanında değil mi? Yoksa hele bir bak. Elim ayağım titriyor, nefes alıp verirken zorlanıyorum. Gözlerim her gün bulut avına çıkmak istiyor, hele avdan boş döndüğüm zamanlar sabahlara kadar gözüme uyku girmiyor. Kirpiklerimin kökü susuyor, dişlerim dudaklarımı kesiyor, neye dokunsam sanki ellerine dokunuyor, nereye baksam gözünün rengine benziyor. Yağmur rahmetin habercisi demiştin değil mi? Yağmurla tanışıklığımız olmasaydı gönül topraklarımız lalezara dönmezdi değil mi? Biliyorum ne dağlar aştiğini, ne sarp yokuşlar tırmandığını. Az kaldı Ay usta, sabrın sonunda selâmete çıkacağımız günlerin kapısını çalmaya az kaldı. Bunca zaman nasıl akıp gittiye üç-beş vakitlik zaman da takvimden düşecek. Aşk öyle üç harf boyunda bir fidan değil, damarlarıyla her gün biraz daha yüreklerimize sarılarak bizi biz yapan, dallarıyla asumana ulaşmaya çalışsan. Tadı hiçbir meyveye benzemeyen Allah'ın kalplere diktiği özel bir fidandır. Biz bu fidanı gözlerimizle sulayarak büyütüyoruz. Ay usta bir de demiştin ki sabır acı ama meyvesi tatlı olur diye. Ne demek istediğini şimdi daha iyi anlıyorum. Aklımdan geçenler senden de geçiyor mu? Usta elini kalbimin üstüne koy diyorum. Hâlâ gözlerini kapamadın mı?...

Yüz on yedi

- Ay kız iki-üç gün rızık avına çıkmama dayanamadın, yüreğinin tir tir titremesi beni de üşüttü. Üstelik biraz günü, biraz yağmuru sensizlikle birlikte içime çekince sanki kemiklerimin içinden ilik çekilmiş, gözlerime bir avuç biber atılmış gibi. Bütün bunların üstüne bir de tek başınalık yok mu? Azrail kapıya dayansa 'rica ederim bir bardak su ver öyle canımı al diyecek' kadar kimsesizim. Yola çıktığımda anamın babamın elini öpüp tez zamanda döneceğimi söylemiştim. Sen ne kadar yolumu gözlüyor-san onlar da bir o kadar bir an önce sağ selâmet dönme-mi bekliyorlar. Gel ey cançiçeğim sensizliği terliyor, kötü kötü öksürüyorum. Gel nane limon kaynat, içine bolca karabiber dök, tepeden tırnağa tere beleneyim. Üzerimi yüreğinle iyice ört, ama ara sıra seslen, sesimi duymadı-ğın zamanlarda sağa sola kıpırdatarak seni duyduğumu söylerim. Sakın üzerimi açma dedim ya tepeden tırnağa tere beleneyim sen çamaşırlarımı hazırla, göreceksin Allah'ın izni ile hiçbir şeyim kalmayacak. Gece başımı sinenin üstüne koyup uykuya gittiğimde sabah daha zinde bir yürekle ebem-kuşağına doğru yol alacağız.

Yüz on sekiz

- Ay usta ikinci kırkını çıkardın sana nasihat edecek değilim, ama sözün doğrusunu almak gerek değil mi? Sana kaç kez kendine sahip ol dedim, çok sağol sözümü iyi tuttun! Damarlarında yirmi yaşın kanı dolaşmıyor, havanın bozduğu zamanlarda kendine acımadıysan bana da mı acımadın? Sen hasta olunca sızını benim çekeceğimi hesaba katmadın mı? Aycanım hele kulak as hasta olduğumu duyduğumda gece gözüme uyku girmeydi. Dua ettim, Allah'ım onun sızısını benim canıma sal diye. Hani sen diyordun "Allah dualara icabet eder" diye. Bak işte Allah duamı kabul etti. Tepeden tırnağa sızıya büründüm, yol mu yürüyorum yol ayaklarımın altında kayıp gidiyor mu ya da kollarım iki kanat olmuş rüzgâr ha bire sineme mi esiyor bilmiyorum. Sen nereden bileceksin tir tir titrediğimi, sensizliğe üşüdüğümü ve hastalığımı giyindiğimi. Ha gayret usta, canım burnuma geldi sıkıca sarmadan sızım toprağa dökülmez. Hadi gözünü seveyim bak sözümü yineliyorum, sana üç tomurcuk dökceğim.

Yüz on dokuz

- Ay kız bak kendimi toparladım, ağrım sızım kalmadı. Gözümle gönlümde yoldayım.

*“Görüntü görüntüyü, ses sesi yer
Aşk dedikleri işte böyle bir şey
Herkes gibi olmak, olmayacak bir şey
Herkes gibi olmak olmamak gibi bir şey*

.....
*Leyla'nın kabilesi yenilmez ki
Leyla leylâktan yaratılmış
Üstünden rüzgâr geçse
Leylâk'ın rengi değişmez ki
Leyla gecelerin demirinden
Kılıçlar ona işlemez ki “*

İşte böyle diyor Sezai Karakoç usta. Nerede olduğumu mu soruyorsun, Diyarbakır'dayım. Yarın Doğu Kapıdan kanat takarak uçmaya başlayacağım. İçimde sevinç hüznün karışımı bir duygu var. Yarın yağmurlarımız dinecek, ebemkuşağı gök altında görünen en güzel renkleriyle koskocaman bir hilal gibi kollarını yere açacak. Seninle karşılaştığımız an nasıl olacak, nefesimiz birden bire kesilecek kalplerimiz mi bu heyecana dayanamayıp birden bire zamanın dolduğunu mu çalacak, yoksa hayat önümüzde bütün güzelliğiyle akmaya mı başlayacak. Aykarakız, başın mı dönüyor, kalbim neden yeni kanatlan bir kuş gibi pır pır ediyor.

Yüz yirmi

- Ay usta geçen gün gönül aynamda kendime baktığımda saçlarıma kar sepelendiğini gördüm. Sen her ne kadar da beni yirmisinde, kendini yirmi beşinde görme arzusuyla dolu olsan da bu gün ilk defa senin hissettiğin yaşta olmadığımı gördüm. Birden kemiklerim üşüdü sanki. Ama öyle hissediyorum ki canın burnunda soluk soluğa yol tepiyorsun. Belki de sıkıntılarının şavkı vurdu yüzüme de ondan kendimi asıl yaşımda görmeye başladım. Neyse boş ver bunları, Allah'ın izni ile kavuşanda, sıkıca sardığında göreceksin bunca yılların yorgunluğunu özümüzden atanda hissettiğimiz yaşta olduğumuzu göreceksin. Ay usta, yağmur bulutları sizin o tarafa doğru koşmaya başladı, aman gözünü seveyim hastalıktan yeni kurtuldun kendine dikkat et, sakın yağmurlarla yoldaşlık etmeye çalışma. Allah'ım uzaklaştır bulutları onun üzerinden. Bize direnç ver, aşılmaz dağları aştık, geçilmez nehirleri geçtik, bizi düz ovada perişan etme.

Yüz yirmi bir

- Ay canım, hayatın damarımda gürül gürül aktığının farkındayım; ama hayal âleminde mi dolaşıyoruz, uzun bir uykuya daldıkta, bir yılda göreceğimiz düşleri dizi film gibi mi izlemeye başladık bilmiyorum. Nasıl ki ilk karşılaştığımızda içimizde yeşeren aşk tohumunun filizlendiğini gördüğümüzde inanamadıysak, sevdamızın dala budağa duracağı o kavuşma anını da tahayyül edemiyorum. Aklın durduğu yerde, yüreğimizle çıktığımız bu yol, gerçekten ayaklarımızla da yürüdüğümüz yol mu diye kendi kendime de sormadan edemiyorum. Sanki o vuslat anı geldiğinde, birbirimize sarıldığımızda ruhumuz tenimizden uçacak, etlerimiz toprağa yığılacak, birbirine geçen kemiklerimiz kalacak toprağın yüzünde. Of nerelere gittim, özür dilerim. O beş günlük hayatı yaşamadan, öbür dünyanın kumanyasını hazırlamadan göçmeyiz değil mi?

Yüz yirmi iki

- Ay usta artık kelimelerle hâl-i pür melalimi anlatamıyorum. Sana öyle susadım ki. Sanki yüreğimin toprakları şerha şerha yarıldı, ağızımın içi, boş, büyük bir su fıçısı gibi. Kelimeler sanki özü alınmış posası kalmış meyve tortuları gibi. Kendimle konuşa konuşa nasıl sustuğumu anlatamam. Bu yolu biz açmadık, kimler geldi kimler geçti, kimler menzile erişti, kimler yarı yolda kaldı ve bizden sonra bastığımız yerlere basarak yüreklerini birbirleriyle tokuşturmak için perme perişan yollara düşecek. Yani demem şu ki Ay usta; kendini telef etme, alnımıza yazılan kader atlasındaki bir yolda yürüyoruz, kavuşuruz, kavuşamayız o bizim bileceğimiz iş değil. Biz kavuşmayı ümit ederek canla başla yürüyoruz. Kavuşmadan emir vaki olursa da fazla gam yeme. Biz Allah'ın yüreğimize attığı tohumu yeşertmek için sorumluluk kuşandık; dala, budağa, meyveye durmaksa nasibin âlâsı olur.

Yüz yirmi üç

- Ay canım ben de biliyorum susunca suskunluğumuzun çoğaldığını, yüreğimizin topraklarının şerha şerha yarıldığını, sesimizin içimizde yankılandığını. Sanki dünyaya yeniden geleceğiz, saçlarımızdaki kar kalkacak, içimize dışımıza bahar yürüyecek, adam akıllı delikanlı olacağız. Bu güne kadar Allah'tan ne istedik de vermedi, O verdikçe hazinesinden eksilme olmaz. Bunu bilmiyor musun da bazen vehimlere kapılıyorsun. Her insanın ömrünü bir bahar selâmlayacak, bu bazen evvel bahar, bazen de sonbahar olur. Elini yüreğinin üstüne hele bir koy, kalbinin sesini dinle, hayat ırmağının çağılığını duymazsan o zaman konuş. Ama yok yok konuşma sus. Biliyorsun ki konuşarak tomurcuğa durmayan bazı kelimeler suskunlukta açar. Hani yâdındaysa hal diliyle konuşanda birbirimizi daha iyi anladığımızı söylemiştim. Yüreğini dinç tut, dudakların dua makamına geçsin, avuçlarında ne kadar kuş uçurabilirsen yol o kadar kısalır. Bunları her ne kadar da dilimle söylesem kalbimle onaylamaya çalışsam da, içimde o korku ümit arası gidip gelmelerden de kendimi kurtaramıyorum. Biliyorum ki biz ne kadar bir şeyi dilesek de hiçbir zaman takdirin önüne geçemeyiz. Ne yapayım gönül çok zaman aklın önüne geçiyor, kendi heva ve hevesleri doğrultusunda bir yol izlememizi istiyor. Akılla gönül her zaman bir sofrada olmuyorlar. Gönül istiyor ki akıl benim soframa geldiğinde ne ikram edersem onu yesin. Ama akıl uyulması gereken benim diyor.

Ay kız ama hayatın realitesi de bu değil. Akıl ve kalbi bir terazinin kefesi gibi dūřündüğümüzde de yanılırız. Çünkü akıl terazisi ile her řeyi tartacağız diye bir řey yoktur. Gel artık her řeyi akıla ve gönüle yüklemeyelim. Hakkımızda en güzel fermanı O yazmıştır, biz yazıyı bir an önce okumak için telaşlanıp duruyoruz. Haydi, gözlerini kapat dudaklarını aç, ser yüreğini çarşaf gibi yüreğime...

Yüz yirmi dört

- Ey yeri göğü yaratan, beni ona alıştıran, onu bana tutuşturan, içimize saat kuran, yüzümüzün hareketleriyle içimizde çiçekler açtıran, gözümüzü kapatınca uzakları gösteren, dudaklarımız şerha şerha yarıldığında göğümüzdeki bulutları sağdıran, zamanın mekânın ötesinde bizleri vesile yapıp alın yazımızı birbirimize okutan, yüreğimizi helâl rızıklarla donatan, ol deyince olduran, yürek yelkenimizi aşk denizinde pupa yelken yürüten, birimizin canı yansa birimizin kalbine doğuran, doğmayan, doğurmayan, hiçbir şeye muhtaç olmayan, eşi ve benzeri bulunmayan, kendisine ortak koşmaya çalışanı affetmeyen doksan dokuz adlı, varlık sebebimiz olan: Say ki ben de ilk annemiz Havva gibi diğer yarımı, canyoldaşımı bulmak için avuçlarımdaki kuşları dua katına uçuruyorum. Kaç kez gözyaşlarım içerime aktı. Sana sonsuz şükür makamında nasıl durulur, zihnimi aç, dilimi çöz can diyende can olmaya az kaldı. Ey göğü çadır gibi üstümüzde tutan, sana bir daha şükürler olsun ki yedi kuşaklı çadırı artık görüyorum. Sen şükürümü kaç katlarsan katla. Ohhh. Usta, ustaaaa, ustaaaa...

Yüz yirmi beş

- Ömrümün güzünde açan çiçeğim sana Can mı deyim canan mı deyim Canımdan ötede vatan mı deyim Ekmeğim mi deyim suyum mu deyim Aras'ım mı deyim ceyhan mı deyim Çiğdem mi deyim sümbül mü deyim De hangi çiçekten kokunu aldın Saçlarında esen bahar yeli mi Kalbinin üstüne yasla kalbimi Damarımda deli taylor koşuyor İçime çaktığım bahar sen misin Sen isen o sözü kalbin söylesin Kollarımı ince bele dolayım Yüreğin yeniden bayram eylesin Nefesini nefesime katayım Gözlerimde bulutları sağayım Mah yüzüne doya doya bakayım Ko patlasın içimizin volkanı Tepeden tırnağa ateş alalım Canımızı canımıza salalım Kalbimizi kalbimize sıralım Kerem sahibine divan duralım Dudaklarımıza dua sürelim Sonra avcumuzda şükür derelim Canımızı canımıza katana İçimizi içimize serene Halimizi her saniye görene Mihnet borcumuzu nasıl öderiz Aşkın ocağında nasıl tüteriz Şükür ile kapısına dayandık Özü-müzle yedi renge boyandık Kollarımı iki yana germişim Yüreğimi yüreğine sermişim Söyle ey sesinden öptüğüm aykız Mihrine canımı kabul edersen Sen bana seher ol ben sana tayyib.

Yüz yirmi altı

.....
.....
.....

